

NAM MỘC

HAI PHE TRÊN THẾ GIỚI

NHA XUẤT BẢN SỰ THẬT

VIỆT-NAM 1952

**HAI PHE TRONG CUỘC CHIẾN TRANH
Ở VIỆT-NAM
PHE THỰC DÂN PHÁP XÂM LƯỢC VÀ
PHE DÂN TỘC VIỆT-NAM KHÁNG CHIẾN**

Ta và Tây đánh nhau đã sáu năm nay.
Một bên là thực dân Pháp gây chiến.
Chúng đem quân tới xâm lược nước ta.

Một bên là dân tộc Việt-nam ta kháng
chiến, Ta đoàn kết, đánh đuổi thực dân Pháp,
giữ nhà giữ nước.

1. - Phe thực dân Pháp xâm lược.

Lúc đầu, thực dân Pháp cậy có máy bay,
tàu thủy, có quân lính đông và súng đạn
nhiều. Chúng tưởng có thể ăn sống dân ta,
nuốt tươi nước ta trong vòng dăm bảy tháng.

Nhưng nhân dân ta quyết tâm, đoàn kết
kháng chiến gian khổ, lâu dài. Thực dân Pháp
bên đỡ trò cũ, âm mưu chia rẽ dân tộc ta,

lừa phỉnh nhân dân ta. Chúng mua chuộc một bọn Việt gian vong bản làm tay sai cho chúng, hai nước, hai dân. Chúng thành lập chính phủ bù nhìn và tuyên bố «cho Việt-nam» độc lập và thống nhất giả hiệu.

Bão-Đại, Trần-văn-Hữu, bọn bù nhìn theo dăm ăn tàn, nổi giáo cho giặc. Chúng đứng về phe thực dân Pháp xâm lược. Chúng cướp tiền, cướp của dân ta nộp cho giặc. Chúng bắt thanh niên ta đi lính làm binh đồ dạn cho giặc. Đồng bào vùng, tằm bị chiếm, không chịu nổi áp bức bóc lột đứng dậy đấu tranh chống giặc, thì bù nhìn lại giúp giặc khủng bố, tàn sát. Chúng giúp giặc bắt bớ, tra tấn. Chúng giúp giặc càn quét, giết người, đốt nhà, phá màu.

Bà cụ T., 72 tuổi, ở thôn N., vùng tằm bị chiếm. Một lần nghe cô cháu gái nhắc đến tên Vĩnh-Thủy, bà cụ nhớ bãi cốt trâu xuống đất, rồi nói: «Mồ cha bọn bán nước! Không có tội chúng nó, thằng Tây đã bán xối từ kiếp nào rồi! Dân tộc nổi khổ nhục cái thân gia này». (Bà cụ và cô cháu gái đã có lần bị lính Tây bắt).

Bà cụ nói cũng có phần đúng. Bà cụ là những tay sai đắc lực cho thực dân Bù nhìn.

HAI PHÉ TRÊN THẾ GIỚI

7

giúp thực dân kéo dài chiến tranh xâm lược. Nhưng mặc dầu có bù nhìn làm tay sai, thực dân vẫn không thắng nổi ta. Chúng lại phải cầu cứu Mỹ.

Đế quốc Mỹ đã can thiệp vào nước ta. Chúng giúp thực dân Pháp ném bom thực, ném tiền, ném máy bay, bom súng, cả cố vấn nữa. Mỹ can thiệp vào Việt-nam nhất định ngày càng mạnh, hòng biến Việt-nam làm căn cứ tấn công Trung-quốc. Mỹ can thiệp để kháng chiến Việt-nam để rập tắt phong trào giải phóng của các dân tộc Đông-Nam-Á. Mỹ hết sức giúp thực dân Pháp để bảo vệ những quyền lợi mà Mỹ đã cướp được ở Việt-nam (1)

(1) Những vùng tạm bị chiếm ở Việt-nam đã biến thành thị trường tiêu thụ hàng hóa của Mỹ và một cung cấp nguyên liệu cho Mỹ. So với năm 1938, ở thị trường Đông-dương số thuộc lá của Mỹ từ 1 l. đã tăng lên 25 l., số xe hơi đã từ 7 l. tăng lên 43 l., số máy móc từ 225 tấn tăng lên 3764 tấn.

Từ năm 1949, Mỹ đã đem về Nhật 64 ngàn tấn than trong số 72 ngàn tấn sản xuất ở Bắc-bộ. Tên phản động Pháp là Pôn Rây-nô đã phải hăm hức thú nhận: « Mỹ đã lấy ở Đông-dương 89 l. số cao su và 52 l. số thiếc mà Mỹ tiêu thụ. Cuộc chiến tranh mà Pháp theo đuổi ở Việt-nam chỉ là để bảo vệ quyền lợi cho Mỹ ».

8.

HAI PHƯƠNG TRÊN THẾ DIỆT

Như thế là hiện giờ bên phe thực dân Pháp xâm lược, có thêm bốn can thiệp Mỹ. Hơn hai ngàn triệu đô-la, hàng trăm máy bay, hàng ngàn tấn bom đạn của đế quốc Mỹ đã giúp thực dân Pháp tàn sát dân ta, phá hoại nhà cửa, xóm làng ta đã mất hơn trước. Can thiệp Mỹ đã gây thêm khổ khăn cho ta. Nhưng chúng sẽ không cứu nổi thực dân Pháp, thực dân Pháp vẫn ngày càng suy yếu và thiệt hại nặng nề. Trong một năm vừa qua, Pháp đã bị tiêu diệt thêm hơn 4 vạn quân nữa.

Bon đế quốc khác đồng bệnh tương liên. Nhiều dân tộc thuộc địa, đồng tình với dân tộc Việt-nam, cũng nổi dậy đấu tranh giải phóng. Thấy thực dân Pháp cứ chết người hại của mãi, chúng làm nên cơn chao gi, chúng càng sôi ruột.

Đế quốc Hà-lan và đế quốc Anh sẽ lên gay và lo cho số phận của chúng ở Mã-lai, Diên-diên, Nam-dương.

Cho nên ngay từ đầu, đế quốc Anh đã giúp thực dân Pháp đánh chiếm Nam-bô. Thực dân Hà-lan và thực dân Pháp đã truyền cho nhau những mảnh khoe phần bởi chữ ký, thành lập bù nhìn. Anh và Pháp đã trao đổi

HAI PHÉ TRÊN TRẾ GIỚI

9

nhau những kinh nghiệm chống du kích ở Mã-lai, Việt-nam. Anh đã cùng Mỹ, Pháp đập nhau ở Xanh-ga-pua bảy mươi lăm kẻ dân áp phông trào cách mạng Đông Nam Á.

Bọn bù nhìn ở các nước khác thấy chủ lo, cũng dờ khóc dờ mếu. Cũng như bọn chủ đế quốc, chúng lo ngay lo dềm cho số phận của chúng.

«Chịu đấm ăn xôi, xôi lại hong;»

«Cầm bằng làm nưôn, nưôn không xong»

Chúng theo lệnh chủ, gần bỏ với thực dân Pháp và bù nhìn Bảo-Đại, Trần-yân-Hữu.

Ngay từ cuối năm 1945, bù nhìn Tưởng-giới-Thức đã đồng hành cho thực dân Pháp thay thế chiếm đóng miền Bắc Việt-nam. Thu đông năm 1947, chúng cho giặc Pháp mượn đường đánh vào sau lưng Cao-bang. Chúng hợp lực với thực dân Pháp phong tỏa biên giới Hoa-Việt. Đến khi bị nhàu lần Tưởng-quốc đánh đuổi ra Đại-loan, chúng lại cùng cấp cho giặc Pháp ba vạn thổ phỉ.

Bà bù nhìn Qui-rí-nô ở Phi-luật-tân đã theo lệnh Mỹ, thừa nhận bù nhìn Bảo-Đại.

Bọn bù nhìn Phi-luật-tân Xông-gô-tam ở Thái-lan đi ngược lại ý muốn nhân dân Thái-lan, không bỏ kiến bảo ta ở Thái-lan.

Bọn đế quốc và bọn bù nhín trên đây đều là bọn nôi khổ của thực dân Pháp. Toàn là đầu trâu mặt ngựa, chuyên môn sống về nghề cướp nước và bán nước. Đúng là:

«Mặt cửa mướp dăng đôi bên một phường»

Tóm lại, chủ lực của phe xâm lược ở Việt-nam là thực dân Pháp. Trên đầu thực dân Pháp, có bọn can thiệp Mỹ. Lau nhau dưới chân thực dân Pháp là bọn Việt gian, bù nhín và ngụy binh. Xa hơn nữa, chung quanh thực dân Pháp, có bọn đế quốc và bọn bù nhín ở các nước khác.

2 - Phe dân tộc Việt-nam kháng chiến.

Trừ bọn Việt gian bù nhín bán nước hại nòi ra, toàn thể dân tộc Việt-nam ta đều kháng chiến chống thực dân Pháp xâm lược và bọn can thiệp Mỹ.

Nhân dân ta, công nhân, nông dân, lao động trí óc, tư sản, địa chủ yêu nước, đều đoàn kết chặt chẽ trong Mặt trận Liên Việt. Nhân dân ta, 25 triệu người như một, quyết tâm chịu đựng gian khổ khắc phục khó khăn, kháng chiến lâu dài dưới sự lãnh đạo sáng suốt của Hồ Chủ tịch, của Đảng lao động Việt-nam.

HAI PHE TRÊN THẾ GIỚI

11

Nhân dân ta, không kể già trẻ, gái trai không kể lương hay giáo, không kể ở miền ngược hay ở miền xuôi, ai ai cũng chỉ có một mục đích: kháng chiến đến cùng giành độc lập thống nhất thực sự.

Người thì đi bộ đội ra mặt trận giết giặc.

Người thì đi làm cán bộ, nhân viên trong các cơ quan chính quyền hay đoàn thể, phục vụ kháng chiến, phục vụ nhân dân.

Người thì cấy ruộng, sản xuất nhiều lúa, bông, lạc, đậu, mía để bộ đội no ấm đánh thắng, nhân dân no ấm làm khỏe.

Người thì làm thợ, sản xuất nhiều súng đạn để bộ đội giết giặc, sản xuất nhiều công cụ để nhân dân có đồ dùng.

Các nhà văn nghệ sáng tác gây lòng yêu nước, chí căm thù. Các nhà giáo dục đào tạo cán bộ, tăng thêm hiểu biết của nhân dân. Các nhà khoa học phát minh phục vụ kháng chiến.

Các nhà tư sản mở công thương nghiệp để phát triển kinh tế dân tộc, đóng thuế công thương nghiệp để bồi bổ tài chính quốc gia.

Các địa chủ yêu nước thực hiện giảm tô giảm tức, hiến điền, đóng thuế nông nghiệp, góp hăng tâm hăng sản vào kháng chiến.

Các gia đình có chồng con đi nguy binh
đời giặc tha chồng con về với gia đình.

Các thanh niên bị giặc và bù nhìn bắt làm
nguy binh, trở về với tổ quốc, quay súng giặc
bắt lại giặc.

Các cụ già thuộc dục con cháu thức khuya
đây sớm, chăm lo sản xuất.

Các cháu Bắc Hồ ngoan ngoãn, chăm học,
tập làm ; giữ bí mật quốc gia theo đúng khẩu
hiệu « ba không ».

Hết thấy mọi người đều thi đua ái quốc,
làm tròn nghĩa vụ công dân của mình trong
lúc nước nhà gặp nạn lớn. Ai cũng quyết tâm
thực hiện cho kỳ được khẩu hiệu : « Tất cả
cho tiền tuyến », « Tất cả để chiến thắng ».

Dân tộc ta từ lúc cảnh sinh, quyết tâm
chịu đựng gian khổ, khắc phục khó khăn
đoàn kết chặt chẽ, kháng chiến trường kỳ.

Nhưng dân tộc ta không cô độc. Dân tộc
ta còn có rất nhiều bạn ở bên ngoài.

*Hai dân tộc Miên Lào ở sát ngay bên cạnh
ta. Họ cùng ta đoàn kết trong khối Việt-Miên-
Lào. Họ cùng ta phối hợp kháng chiến lâu
dài, đánh đuổi kẻ thù chung là thực dân
Pháp và can thiệp Mỹ. Ủy ban liên lạc Việt-*

TOA HAI PHƯƠNG TRÊN THẾ GIỚI

13

Miền-Lào yêu cầu thành lập, càng gần chặt chẽ
 trong khuôn khổ tương trợ giữa ba dân tộc anh
 em. Ba dân tộc quyết đồng tâm đồng sức,
 giải phóng hoàn toàn Đông-dương và tiếp tục
 thực hiện Liên-Bang Việt-Miền-Lào độc lập,
 tự do và giàu mạnh.

Liên-xô bênh vực ta. Nhờ có Liên-xô đánh
 tan phát-xít Nhật, nên Cách Mạng tháng Tám
 mới từng đời đề dàng thành công, nhân
 dân ta mới mau giành được chính quyền.
 Liên-xô thừa nhận Chính phủ ta, làm cho
 địa vị nước ta về vàng, vững vàng thêm trên
 trường quốc tế. Hiện nay Liên-xô lãnh đạo
 phe dân chủ, bảo vệ hòa bình thế giới. Liên-
 xô là tấm gương sáng, là hồ được soi đường,
 là nguồn tin tưởng và phấn khởi cho dân
 tộc ta, cũng như cho toàn thể loài người.

Trung-quốc giúp đỡ ta. Trung-quốc và
 Việt-nam như một với răng. Hai dân tộc có
 những mối quan hệ khăng khít về địa lý,
 lịch sử, văn hóa, chính trị, kinh tế, quân sự.
 Nhân dân hai nước đã từng bị đế-quốc và
 phong kiến áp bức. Cách mạng Trung-quốc
 thành công đã giúp cho ta nhiều kinh nghiệm
 quý báu. Nước cộng hòa nhân dân Trung-quốc
 thành lập. Thực dân Pháp rút một bộ phận
 mình ở sát bên là bọn Trương-giới-Thạch

Nhân dân Trung-quốc thắng, biên giới được ta thông suốt với Liên-xô và các nước dân chủ nhân dân. Trung-quốc đã trở nên một đại hậu phương rộng lớn của ta.

Các nước dân chủ nhân dân khác đều thừa nhận Chính phủ ta và ủng hộ cuộc kháng chiến của ta. Cùng với Liên-xô và Trung-quốc, các nước đó là đại hậu phương vững chắc của ta. Chính phủ ta đang tiến tới phát triển sự tương trợ với các nước bạn. Mọi quan hệ này sẽ thúc đẩy cho cuộc kháng chiến của ta tiến mạnh thêm. Do đó đời sống nhân dân ta được cải thiện thêm và sự cung cấp cho nhu cầu kháng chiến cũng được bảo đảm thêm.

Nhân dân Triều-tiên và quân Chi nguyên Trung-quốc tiêu diệt sinh lực Mỹ trên đất Triều-tiên, và cùng với chúng ta anh dũng tiêu diệt đế quốc xâm lược.

Nhân dân Pháp và các dân tộc thuộc địa Pháp cũng đấu tranh chống thực dân Pháp và can thiệp Mỹ. Nông dân Pháp chống thuế nặng. Thanh niên Pháp chống bắt lính. Phụ nữ Pháp đòi chống con đi lính ở Việt-nam về. Công nhân Pháp bãi công, không được

súng đạn không chuyển chỗ súng đạn sang Việt-nam. Binh sĩ Pháp ở Việt-nam phản chiến, đòi hỏi hướng. Nhân dân Ma-rốc và Xê-nê-gan chống đưa lính Da đen sang Việt-nam. Công nhân các bến tàu An-giê-ri không khua vác súng đạn xuống tàu cho sang Việt-nam. Nhân dân Tuy-ni-di và nhân dân Bắc-Phi đang quyết liệt đấu tranh giành độc lập làm cho thực dân Pháp phải chia sẻ lực lượng, đưa quân lính sang Bắc-Phi.

Nhân dân tất cả các nước khác trên thế giới đều ủng hộ ta. Công nhân Mỹ bãi công cản trở kế hoạch sản xuất vũ khí của Mỹ, gây khó khăn cho Mỹ trong việc giúp đỡ máy bay, súng đạn cho thực dân Pháp. Thanh niên Đức đưa ra khẩu hiệu « Không một người lính Đức nào sang giúp Pháp đánh Việt-nam » Tại Đại hội Liên hoan thanh niên thế giới ở Béc-ling, tháng 8 năm 1951, hai triệu thanh niên Đức cùng với 26 ngàn đại biểu thanh niên 104 nước trên thế giới, đòi thực dân Pháp phải rút quân ra khỏi Việt-nam.

Hội đồng hòa bình thế giới họp lần thứ hai ở Viên-nơ đầu tháng 11-1951, thay mặt cho nhân dân toàn thế giới đòi :

16

HAI PHÉ TRÊN THẾ GIỚI

Định chỉ ngay chiến tranh ở Việt-nam;
đó đem phần để giải quyết vấn đề Việt-nam
ra quân đội ngoại quốc phải rút ngay khỏi
Việt-nam.

Tóm lại, phe kháng chiến gồm toàn thể
dân tộc Việt-nam, do một quốc gia thống nhất.

Sát cánh Việt-nam có hai dân tộc Miền
Lạc (đồng) kết với dân tộc Việt-nam, chống
kẻ thù chung là thực dân Pháp và các thiệp
Mỹ.

Bên cạnh Việt-nam, có Liên-xô, Trung-
quốc, các nước dân chủ nhân dân khác,
có nhân dân Pháp và các dân tộc thuộc địa
Pháp, có nhân dân yêu chuộng tự do, hòa
bình ở khắp các nước trên thế giới.

Phe kháng chiến, ngoài nhân dân Triều-tiên, còn có quân chỉ nguyện Trung quốc. Và bên cạnh dân tộc Triều-tiên, còn có Liêng-xô, Trung-quốc, các nước dân chủ nhân dân khác, nhân dân Mỹ và nhân dân các nước khác trên thế giới.

Ở nước Pháp, cũng có hai phe: phe đế quốc gây chiến và phe dân chủ hòa bình.

Phe đế quốc gây chiến gồm có hai trăm gia đình đại tư bản Pháp. Bốn thế dân Pháp xâm lược nước ta ở trong số hai trăm gia đình đó. Phe đế quốc còn gồm có chính phủ phản động Pháp. Chính phủ này làm tay sai cho hai trăm gia đình đại tư bản Pháp và làm tay sai cho đế quốc Mỹ.

Nói rộng hơn nữa, phe đế quốc Pháp còn gồm có bốn bán nước làm tay sai cho đế quốc Pháp ở các thuộc địa Pháp. Bốn bù nhìn Bảo-Đại, Trần-văn-Hữu cũng ở trong số tay sai đó.

Làm thầy cho đế quốc Pháp là đế quốc Mỹ. Cũng phe với đế quốc Pháp, là các đế quốc khác như Anh, Hà-lan, và các chính

HAI PHE TRÊN THẾ GIỚI

Pho kháng chiến, ngoài nước dân tộc
nên có quyền chỉ định từng quốc
vị và các nhà lãnh đạo. Còn ở
trong nước, các nước dân tộc
nên có quyền chỉ định từng quốc
vị và các nhà lãnh đạo.

II

HAI PHE TRÊN THẾ GIỚI

PHE ĐẾ QUỐC PHẢN DÂN CHỦ VÀ

PHE DÂN CHỦ CHỐNG ĐẾ QUỐC

1 Hai phe trên mỗi nước.

Không riêng gì trong cuộc chiến tranh ở
Việt-nam, mọi nước có hai phe.

Trong cuộc chiến tranh ở Triều-tiên
cũng có hai phe : phe đế quốc Mỹ xâm lược
và phe dân tộc Triều-tiên kháng chiến.

Phe xâm lược, ngoài đế quốc Mỹ còn
có bọn bù nhìn Lý-thừa-Văn, các đế quốc
Anh, Pháp, Hà-lan, các chính phủ phản động
hoặc bù nhìn, tay sai của đế quốc Mỹ ở Úc,
Thổ, Phi-luật-tân, Thái-lan, Nhật-bản, v.v.

HAI PHE TRÊN THẾ GIỚI

149

phản phản động hoặc bù nhìn ở các nước khác.

Phe dân chủ hòa bình ở Pháp gồm có nhân dân Pháp, tức là công nhân, nông dân, lao động trí óc, các nhân sĩ yêu nước và tiền bộ Pháp. Nói rộng hơn nữa, thì có nhân dân thuộc địa Pháp đang đòi độc lập, tự do, hòa bình, dân chủ. Nhân dân Việt-nam ta cũng đứng về phía nhân dân Pháp, chống đế quốc Pháp.

Bên cạnh nhân dân dân chủ Pháp, còn có Liên-xô, các nước dân chủ nhân dân và nhân dân khắp các nước trên thế giới.

Những ví dụ trên đây cho ta thấy nhiều nước trên thế giới đều có hai phe. Phe ở nước này liên hệ với phe ở nước kia. Sự liên hệ đó đã vượt ra ngoài khuôn khổ chật hẹp của mỗi nước. Ví dụ bên cạnh phe đế quốc gây chiến và xâm lược ở nước nào, cũng thấy có mặt đế quốc Mỹ, các đế quốc khác và các chính phủ phản động hoặc bù nhìn. Bên cạnh phe dân chủ, hòa bình và kháng chiến ở nước nào cũng thấy có Liên-xô, các nước dân chủ nhân dân, các dân tộc

thuộc địa và nhân dân khắp các nước trên thế giới.

2. Hai phe trên thế giới.

Thế giới ngày nay đã chia làm hai phe rõ rệt: phe đế quốc, phản dân chủ và phe dân chủ, chống đế quốc, nhân dân chủ.

Phe đế quốc, phản dân chủ, gồm có:

— Các đế quốc Mỹ, Anh, Pháp, Hà Lan và các nước đồng minh của chúng.

— Các chính phủ phản động hoặc bù nhìn làm tay sai cho đế quốc ở các nước phụ thuộc đế quốc. Ví dụ các chính phủ Tây Ban Nha, Thổ, Nam-tư, Hi-lạp, Ý, Tây Đức, Nhật, Thái-lan.

Phe đế quốc, phản dân chủ do đế quốc Mỹ cầm đầu. Nó áp bức bóc lột nhân dân trong nước. Nó áp bức bóc lột nhân dân thuộc địa. Nó xâm lược các nước nhỏ yếu. Nó chuẩn bị gây chiến tranh thứ ba để làm bá chủ thế giới.

b) *Phé dân chủ chống đế quốc gồm có:*

- Liên xô;
- Các nước dân chủ nhân dân: Trung-quốc, Việt-nam, Triều-tiên, Mông-cô, Lô, Bảo, Tiệp, Hung, Ba-lan, An-ba-ni, Cộng hòa Đức;
- Nhân dân các thuộc địa và nửa thuộc địa;
- Nhân dân các nước đế quốc và phụ thuộc đế quốc.

Phé dân chủ chống đế quốc do Liên-xô lãnh đạo.

Nó chăm lo kiến thiết để cho dân trong nước có việc làm, cơm ăn, áo mặc, nhà ở, trường học, sách báo đọc. Nó muốn tất cả các nước trên thế giới đều sống hòa bình, giúp đỡ lẫn nhau, không dân tộc nào áp bức bóc lột dân tộc nào. Nó kiên quyết bảo vệ hòa bình, dân chủ. Nó đấu tranh chống bọn đế quốc gây chiến. Nước nào bị đế quốc xâm lược, thì nhân dân nước đó đoàn kết kháng chiến. Nhân dân toàn thế giới đều ủng hộ dân tộc bị xâm lược chống đế quốc xâm lược.

Liên-xô đã xây dựng xong chủ nghĩa xã hội và đang tiến dần tới chủ nghĩa cộng sản.

Các nước dân chủ nhân dân thi đua tăng gia sản xuất làm cho nước mạnh dân giàu, tiến tới chủ nghĩa xã hội, ai cũng ấm no vui sướng.

Việt-nam và Triều-tiên đang kháng chiến chống thực dân Pháp và đế-quốc Mỹ xâm lược, giành độc lập thống nhất thực sự.

Nhân dân Mỹ, Anh, Pháp chống chính phủ phản động Mỹ, Anh, Pháp đòi tự do, cơm áo, hòa bình.

Nhân dân Phi-luật-tân đánh du kích chống chính phủ bù nhìn Qui-ri-nô và chống đế quốc Mỹ.

Nhân dân Mã-lai đánh du kích chống đế quốc Anh.

Hai phe trên đây, phe nào ngay, phe nào gian ; phe nào thiện, phe nào ác ; phe nào mạnh, phe nào yếu ; phe nào thịnh, phe nào suy ? Đó là điều ai cũng dễ biết.

III

PHE DÂN CHỦ MẠNH HƠN

PHE ĐỀ QUỐC

Thế là đế quốc Nga, một đế quốc rộng lớn nhất, bị tiêu diệt. Đây đế quốc lớn mạnh chỉ còn lại sáu: Anh, Pháp, Mỹ, Đức, Ý, Nhật.

Năm 1939, các nước đế quốc phát xít gây chiến tranh thứ hai và tấn công Liên-xô. Liên-xô lãnh đạo nhân dân thế giới kháng chiến trường kỳ gian khổ. Đến năm 1945, ba đế quốc Đức, Ý, Nhật bị đánh bại.

Thế là bảy nước đế quốc lớn mạnh rít cựa chỉ còn lại ba : Mỹ, Anh, Pháp.

Nhưng Anh và Pháp bị thiệt hại nhiều trong chiến tranh. Sau chiến tranh, nhân dân các thuộc địa Anh và Pháp lại nổi lên đấu tranh giành độc lập. Anh và Pháp càng suy yếu, phải dựa vào Mỹ.

Đế quốc Mỹ phải đứng mũi chịu sào, một mình chống đỡ cái lâu dài đế quốc đang sụp đổ.

Cứ mỗi lần gây ra chiến tranh, đế quốc lại suy yếu đi một phần.

« Bảy thắng chết bốn còn ba.

« Hai thắng suy yếu, trở ra một thắng ».

2 - Phe đế quốc ngày càng suy yếu

Phe đế quốc đã chết dần chết mòn như thế, mà hiện nay còn gặp bao nhiêu khó khăn nữa, chúng đang vấp những mâu thuẫn nội

bỏ không thể giải quyết được và ngày càng trầm trọng.

Thứ nhất là *kinh tế khủng hoảng*. Năm 1947, Mỹ xuất cảng được 15 ngàn triệu đô-la hàng hóa; mà năm 1949, xuất cảng được có 12 ngàn triệu. Chính vì thế mà hàng hóa thừa ư, số hàng tích trữ đầu năm 1947 lên tới 35 ngàn triệu, năm 1948 lại lên tới 57 ngàn triệu. Hàng hóa thừa ư không bán được ảnh hưởng đến sản xuất. Nếu so sánh năm 1943 sản xuất được 212, thì năm 1945 tụt xuống 180, đến năm 1950 lại tụt xuống chỉ còn 157. Trong 3 tháng cuối năm 1951, mức sản xuất các sản phẩm thường dùng giảm đi một nửa. Nhiều nhà máy chỉ làm việc mỗi tuần 3, 4 ngày; 50 vạn xí nghiệp nhỏ phải đóng cửa. Trong 5 năm đã có 267 vạn hòng dân phá sản, 25 triệu công nhân thất nghiệp. Đồng đô-la mất giá gần một nửa. Đã phải phá hủy 210 triệu tạ trứng, hàng ngàn triệu tấn lúa mì, khoai tây.

Ở Pháp, có 50 vạn người thất nghiệp. Trong 4 năm nay, hơn một vạn xí nghiệp phá sản. Đồng phờ-răng ba lần sụt giá. Giá sinh hoạt tăng lên vùn vọt. Chỉ từ đầu đến cuối

tháng 8 năm 1931, giá sinh hoạt tăng lên 140 phần trăm.

Thứ hai là nhân dân trong nước đói rét và thù ghét đế quốc Mỹ, năm nay, mỗi người dân phải đóng 471 đô-la thuế. Năm 1933, chỉ phải đóng có 3 đô-la. Thế là năm nay phải đóng thuế bằng 157 lần năm 1933. Ở Pháp, mỗi người dân phải đóng 45 vạn phơ-răng thuế.

Nhân dân phải đóng thuế nặng. Họ bị đại tư bản bóc lột. Một số đóng lại thuế nghiệp. Họ không có tiền mua gạo, mua vải. Một mặt bọn tư bản đốt bớt lúa, đồ bớt sữa di; một mặt họ phải chịu đói rét. Cho nên họ oán ghét bọn đại tư bản và chính phủ phản động tay sai đại tư bản. Họ biểu tình, bãi công đấu tranh chống sinh hoạt đắt đỏ, chống thuế nặng, chống đi lính, đòi hòa bình dân chủ.

Thứ ba là nhân dân các thuộc địa và nửa thuộc địa đấu tranh đòi độc lập. Nhân dân Phi-luật tấn đánh du kích chống bù nhìn Quy-rô-nô tay sai đế quốc Mỹ. Nhân dân Mã-lai đánh du kích chống đế quốc Anh. Nhân dân Ai-cập xua đuổi đế quốc Anh ra khỏi kênh Suy-ê. Nhân dân Ba-tư xua đuổi Anh, Mỹ ra

khỏi các mô dân hóa. Các dân tộc Bắc Phi chống đế quốc Pháp, đòi độc lập, v.v.

Thứ tư là *phệ đế quốc bị Liên-xô*, các nước dân chủ nhân dân và nhân dân toàn thế giới phản đối. Liên-xô vạch âm mưu gây chiến của chúng. Nhân dân thế giới chống âm mưu làm bá chủ thế giới của chúng. Các dân tộc Việt, Miên, Lào và Triều-tiên đang kháng chiến thắng lợi chống thực dân Pháp và đế quốc Mỹ xâm lược.

Thứ năm là *các đế quốc lục đục lẫn nhau*. Đế quốc là bọn ăn cướp thâm tàn. Giữa bọn chúng với nhau, không thể có đoàn kết chặt chẽ thật thà. Chúng chỉ có thể tạm thời ăn cạnh với nhau khi đi cướp của giết người. Đến khi bị nhân dân đánh cho sứt đầu, gãy tay, thì chúng đâm ra cắn nhau.

« Thuận buồm xuôi gió, chén chù chén anh,
« Lên thác xuống ghềnh, may tao chi tở ».

Gặp nguy hiểm, khó khăn thì thắng nợ đũa cho thắng kia. Ngày 27-7-1951, bộ trưởng Quốc phòng Mỹ nói : « Chúng ta cấp tiền, các nước cấp lính ». Nghĩa là Mỹ cây giàu, đem tiền ra rẫy, để các nước khác chết thay cho

minh. Mỹ lôi kéo quân đội 17 nước chư hầu làm bia đỡ đạn ở Triều-tiên. Nhưng Anh và Thổ tìm cơ rút ra.

Máy cướp được mồi, thì thắng nọ, cũng tranh phần hơn. Chúng còn «trần buộc ghét trâu ăn», rình hắt cẳng nhau. Mỹ và Anh tranh nhau đầu hỏa Bắc-tu. Mỹ và Pháp giành nhau ảnh hưởng ở Đông-dương (1). Mỹ hắt cẳng Anh ở Thổ, Hy-lạp. Tại Hội nghị La-mã cuối tháng 11 vừa qua, Anh rút lui không chịu tham gia đạo quân châu Âu do Mỹ cầm đầu. Thật là: «An cổ đi trước, lợi nước đi sau; nguy hiểm đạo dật, lui như con cuốc».

Tóm lại, phe đế quốc bị khủng hoảng kinh tế, phe đế quốc bị nhân dân trong nước và các dân tộc thuộc địa oán ghét và chống lại; phe đế quốc bị nhân dân toàn thế giới phản đối; phe đế quốc lục đục lẫn nhau. Phe đế

(1) Mỹ năm 1947 Bảo-Đại ở Việt Nam đưa họa Ngô đình-Điêm lên thay Trần-văn-Hữu. Mỹ định nắm lấy «quân đội quốc gia» bù nhìn. Mỹ đã chiếm hầu hết than và cao su là hai nguồn lợi chính của Pháp trong vùng bị chiếm...

quốc như ngôi nhà đổ, đổ từ trên nóc đổ xuống. Phe đế quốc như thân cây rỗng, rỗng từ trong ruột rỗng ra.

3 - Phe dân chủ ngày càng lớn mạnh.

Năm 1947, nhân dân Liên-xô lật đổ đế quốc Nga. Liên-xô, thành trì của phe dân chủ ra đời. Đất rộng 1 phần sáu thế giới. Dân đông 140 triệu người.

Năm 1945, chiến tranh thứ hai chấm dứt. Liên-xô lãnh đạo nhân dân toàn thế giới chống phát xít xâm lược. Sau 5 năm kháng chiến gian khổ, Liên-xô đánh bại ba đế quốc Đức, Ý, Nhật. Lấy nước dân chủ nhân dân Trung Âu ra đời. Phe dân chủ có thêm hơn 100 triệu người nữa. Tổng cộng với nhân dân Liên-xô, thì được 300 triệu người.

Năm 1949, nước Cộng hòa nhân dân Trung-quốc thành lập. Bốn billion Tưởng-giới-Thạch và bọn đế quốc Mỹ bị tống cổ ra bờ. Phe dân chủ lại thêm 475 triệu người nữa.

Hiện nay, kể cả các nước dân chủ nhân dân Triều-tiên và Việt-nam, thì phe dân chủ đã có một căn cứ địa rộng lớn gồm một phần ba thế giới và hơn 800 triệu người.

Nhưng sức mạnh của phe dân chủ không phải chỉ ở chỗ có một căn cứ địa rộng lớn, người đông. Sức mạnh của phe dân chủ chính là ở thành tích thi đua kiên thiết và tinh thần đấu tranh dẻo dai gian khổ của nhân dân toàn thế giới.

Nhân dân Liên-xô đang tiến dần lên chủ nghĩa cộng sản. Nền kinh tế của Liên-xô đã mạnh lên gấp đôi so với trước chiến tranh.

Nhân dân các nước dân chủ nhân dân Trung-Âu và Trung-quốc được Liên-xô giúp đỡ đã đạt được những thành tích lớn.

Ở Trung-quốc, năm nay sẽ thu hoạch về lúa tăng thêm 20 triệu tấn, bông tăng thêm 13 vạn tấn.

Kỹ nghệ nước Hung tăng lên gấp đôi, Bảo tăng lên gấp ba, Ba-lan tăng lên gấp tư so với trước chiến tranh.

Vì kiến thiết thắng lợi, nên nhân dân Liên-xô và các nước dân chủ nhân dân được tự do và sung sướng. Họ càng hăng hái thi đua sản xuất. Họ yêu Tổ quốc của họ và thiết tha bảo vệ hòa bình thế giới. Họ kiên quyết chống phe đế quốc gây chiến.

Nhân dân các thuộc địa và nhân dân các nước đế quốc bị phe đế quốc áp bức, bóc lột. Họ đói rét. Họ căm thù đế quốc. Họ quyết noi gương nhân dân Liên-xô. Họ kiên quyết đấu tranh chống đế quốc gây chiến, đòi hòa bình, dân chủ.

Lòng dân, tinh thần yên nước và yên chuộng hòa bình, tinh thần thi đua kiến thiết và đấu tranh gian khổ. Đó là sức mạnh vô địch của phe dân chủ. Sức mạnh đó mỗi ngày một tăng. Chính sức mạnh đó làm cho đế quốc lo sợ hơn cả. Cho nên (như trên kia đã nói), tên đế quốc Giét-xup đã hốt hoảng thốt ra rằng: «Nếu Liên-xô lấy được đất đai mới cũng không nguy hiểm bằng nhân dân lấy được lòng dân».

Đã đành là phe dân chủ mạnh hơn phe đế quốc. Nhưng chúng ta cũng chớ thấy đế quốc suy yếu mà coi thường. Chúng như chó dại và

HAI PHIE TRÊN THẾ GIỚI

33

hồ, dôi. Càng rầy chết, chúng càng hung hăng, lấn ra và nhe nanh đay vuốt. Chúng ta không được chủ quan, khinh địch. Phải tinh táo đề phòng và luôn luôn chiến đấu.

SỐ NGƯỜI CỦA HAI PHIE TRÊN THẾ GIỚI

PHIE	TH	SỐ NGƯỜI	ĐƠN VỊ
PHIE	TH	SỐ NGƯỜI	ĐƠN VỊ
PHIE	TH	SỐ NGƯỜI	ĐƠN VỊ

PHIE DÂN CHỦ :

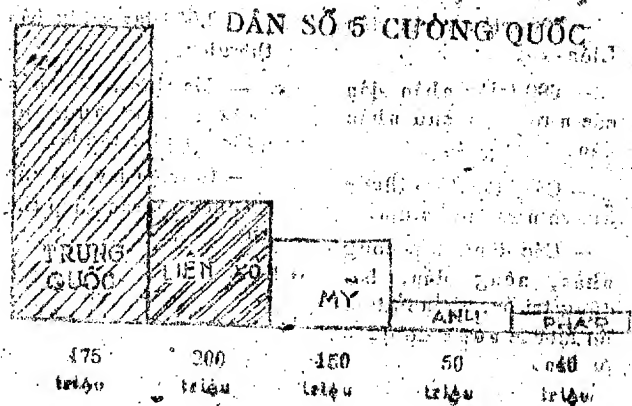
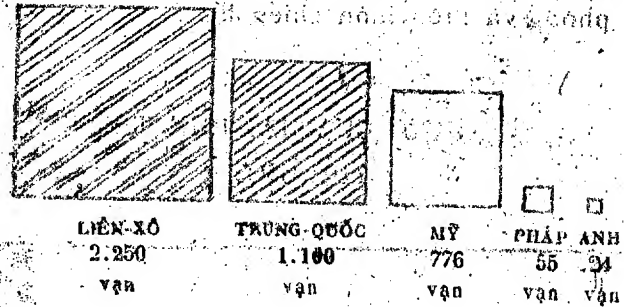
PHIE ĐẾ QUỐC :

- 200 triệu nhân dân Liên-xô.
- 600 triệu nhân dân các nước dân chủ nhân dân.
- Các dân tộc thuộc địa và nửa thuộc địa.
- Các tầng lớp công nhân, nông dân, lao động trí óc, phần tử tiến bộ tại các nước đế quốc tư bản.
- 2.000 tay sai tư bản thế giới.
- Các chính phủ phản động tại các nước đế quốc và phụ thuộc.
- 10 triệu tay sai của đế quốc rải rác khắp thế giới.

54

HAI PHÉ TRÊN TẾ GIỚI

DIỆN TÍCH 5 CƯỜNG QUỐC TÍNH THEO VẠN CÂY SỐ VUÔNG:

**CUỘC ĐẤU TRANH GIỮA HAI PHE:
PHE DÂN CHỦ NHẬT ĐỊNH THẮNG,
PHE ĐẾ QUỐC NHẬT ĐỊNH THUA.**

1 - Căn cứ chủ nghĩa đế quốc thì còn nguy cơ chiến tranh.

Chủ nghĩa tư bản, đặc biệt là chủ nghĩa đế quốc (giai đoạn cao nhất của chủ nghĩa tư bản) đầy mâu thuẫn. Trong các mâu thuẫn đó, mâu thuẫn căn bản là mâu thuẫn này: một bên thì một số ít bọn tư bản nắm hầu hết nhà máy, hầm mỏ, ruộng đất, của cải trong nước, cốt sản xuất hàng hóa cho nhiều để kiếm lợi. Một bên thì số rất đông nhân dân không có của cải gì cả, phải bán sức lao động để kiếm ăn; nhưng họ bị bóc lột, bị thất nghiệp không đủ tiền để mua hàng hóa. Thị trường trong nước bị thu hẹp, hàng hóa của bọn tư bản bị ế lại. Do đó nổ ra kinh tế khủng hoảng. Như

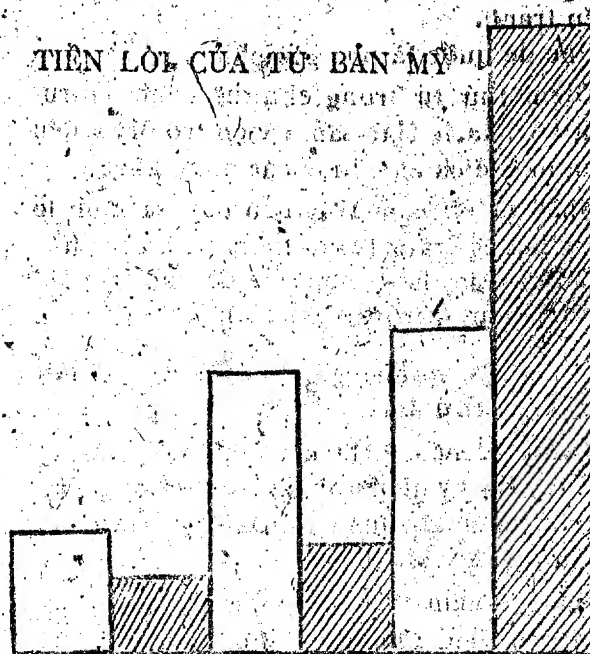
trên kia đã nói, số hàng ở Mỹ năm 1947 là 33 ngàn triệu đô-la, năm 1948 lên tới 57 ngàn triệu.

Bọn tư bản, đặc biệt là tư bản Mỹ, đã phát tài rất nhiều trong chiến tranh. Trong chiến tranh thứ nhất, tư bản Mỹ phát tài gần 40 ngàn triệu đô-la. Trong chiến tranh thứ hai chúng phát tài 87 ngàn triệu. Sáu tháng cuối năm 1950, sau khi gây chiến ở Triều-tiên, chính phủ Mỹ đặt mua của tư bản Mỹ 33 ngàn triệu đô-la vũ khí. Trong chiến tranh hiện nay ở Việt-nam, nhà băng Đông-dương đã phát tài 20 ngàn triệu phờ-răng (trông khi đó thì nhân dân Pháp đã phải nài lưng đóng góp 200 vạn triệu phờ-răng cho bọn thực dân tiến về chiến tranh ở Việt-nam).

Cho nên, bọn đế quốc quen mui, muốn gây chiến để làm giàu. Một nghị viên trong Quốc hội Mỹ nói: «Chiến tranh rất cần thiết cho kinh tế Mỹ».

Tóm lại, phe đế quốc, đặc biệt là đế quốc Mỹ, cần gây chiến. Một là để phát tài bằng cách bán vũ khí, đầu cơ chiến tranh. Hai là để cướp thị trường hồng giải quyết những mâu thuẫn nội bộ của chủ nghĩa đế quốc.

TIỀN LÒI CỦA TỰ BẢN MỸ

Mỗi năm trong chiến tranh (1945-1949)	Mỗi năm trong thời bình (1949-1950)	Mỗi năm trong chiến tranh (1950-1951)	Năm 1945 sau chiến tranh	Năm 1948 sau khi thi hành kế hoạch Mác-sán	Năm 1950 sau khi gây chiến tranh xâm lược ở Triều Tiên
9.500 triệu	5.300 triệu	22.700 triệu	8.300 triệu	20.000 triệu	60.000 triệu

Còn chủ nghĩa đế quốc thì còn nguy cơ chiến tranh.

Phe đế quốc là phe gây chiến.

Điểm thứ tư trong chương trình To-rư-ma-n, kế hoạch Mac-san, « viện trợ Mỹ » đều nhằm mục đích xâm lược các nước khác.

Nhất là từ năm 1949 đến nay, vì kinh tế khủng hoảng trầm trọng thêm, vì mâu thuẫn nội bộ gay go thêm, nên phe đế quốc do Mỹ cầm đầu càng gấp rút chuẩn bị chiến tranh.

2 - Phe đế quốc gấp rút gây chiến tranh thứ ba.

Tháng 12 năm 1949, đế quốc Mỹ càng 41 nước tay sai ký hiệp ước Đại-tây-dương. Phe đế quốc thành lập quân đội Đại-tây dương do một tướng Mỹ chỉ huy.

Tháng 6 năm 1950, đế quốc Mỹ tiến đánh Bắc Triều-tiên. Chúng huy động quân đội 17 nước tay sai như Anh, Pháp, Úc, Thổ, Thái-lan, Nhật-bản, quyết xâm lược cho kỳ được Triều-tiên. Chúng định dùng Triều-tiên làm bàn đạp để tấn công Liên-xô và Trung-quốc. Chúng hy vọng rằng đe dọa được Liên-xô và Trung-quốc rồi, thì chúng không còn phải lo ai nữa, tha hồ đe dọa cỡi cò nhân dân thế giới.

Tháng 5 năm 1951, ba đế quốc Mỹ, Anh, Pháp họp hội nghị tay ba ở Xanh-ga-pua. Chúng bày mưu lập kế đàn áp các dân tộc Đông Nam Á, đặc biệt là Mã-lai và Việt Nam. Đầu tháng 9 năm 1951, Mỹ triệu tập hội nghị Cru-kim-sơn, ký hòa ước riêng với Nhật. Mỹ biến Nhật thành một trại lính và một lò đúc súng đạn ở Viễn đông.

Giữa tháng 9 năm 1951, Mỹ triệu tập hội nghị Hoa-thịnh-đốn. Mỹ quyết định thành lập quân đội Tây Đức làm trụ cột cho quân đội Tây Âu. Mỹ định chữa lại hòa ước ký với Ý để cho phản động Ý sản xuất thêm vũ khí.

Đế quốc Mỹ nhận thấy lực lượng của mình kém, tinh thần quân đội của mình lú. Chúng lại nhận thấy các nước Tây sai như Anh, Pháp đều suy yếu và khó bề trông cậy. Nên chúng đành phải làm sống lại những tàn lực của những kẻ thù hôm qua là phát xít Đức, Ý, Nhật, để kiếm chỗ dựa. Ý như anh chàng chết đuối, bả cái gì vớ cái ấy. Vớ cả bot.

Mỹ điên cuồng tăng binh bị và hất các nước trong phe tăng binh bị.

Ngân sách binh bị Mỹ năm 1949-1950 là 13 ngàn triệu đô-la. Năm 1950-1951, tăng lên 48 ngàn triệu. Năm 1951-1952 lại tăng lên 71 ngàn

412

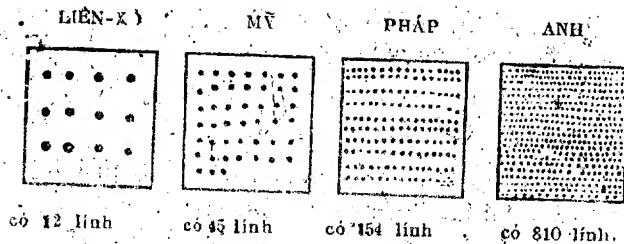
HAI PHƯƠNG TRÊN THẾ GIỚI

triệu. Ngân sách đó chiếm 87 phần trăm ngân sách chung. Trong năm 1951, số tiền chính phủ phân động Mỹ đạt mức vô khi lên tới 53 ngàn triệu đô-la. Hiện nay Mỹ có 3 triệu rưỡi lính.

Ngân sách binh bị của Anh năm 1950-1951 to gấp hai năm 1949-1950 và gấp tư năm 1938-1939. Hiện nay Anh có 2 triệu lính. Cứ 100 người Anh, kể cả già trẻ gái trai, thì có 4 người lính.

Ngân sách binh bị của Pháp năm 1950-1951 là 3200 ngàn triệu phrăng. Nhiều gấp 4 lần năm ngoài và gấp 12 lần năm 1946-1947. Hiện nay ở Pháp cứ 1.000 người dân thì có 21 người lính.

SỐ QUÂN ĐỘI CỦA CÁC NƯỚC CỨ 100 CÂY SỐ VUÔNG THÌ

Chính phủ bù nhìn Tây Đức năm 1951 phải trích ra 40 phần trăm ngân sách để nuôi quân đội đế quốc Mỹ, Anh, Pháp chiếm đóng ở Đức.

Chính phủ bù nhìn Nhật phải trích ra 70 phần trăm ngân sách để lập lại quân đội. Hơn 700 trăm nhà máy đúc súng đạn lại mở cửa. Số lính Nhật đã lên tới gần một triệu.

Phe đế quốc còn lập căn cứ quân sự ở khắp nơi trên thế giới. Từ Bắc-Dại-tây-dương, qua Địa-trung-hải, đến Thái-bình-dương. Đế quốc Mỹ đã lập 12 trường bay và 2 trạm cung cấp trên đất Anh, 25 trường bay và 14 trạm cung cấp trên đất Pháp, 7 trường bay ở Ma-rốc và còn định lập thêm 40 trường bay nữa.

Quân đội Mỹ dàn đóng khắp nơi. Trên đất Anh, có 22 ngàn. Trên đất Pháp, quân đội Mỹ chiếm đóng 57 tỉnh trong số 90 tỉnh. Ở Ma-rốc, chúng đóng gần 5 vạn quân. Ở Nhật chúng đóng 20 vạn quân. Chúng vừa đưa 7 vạn tàn quân Tưởng đến đóng trên đất Thái-lan, Diên-diên, sát biên giới Trung-quốc.

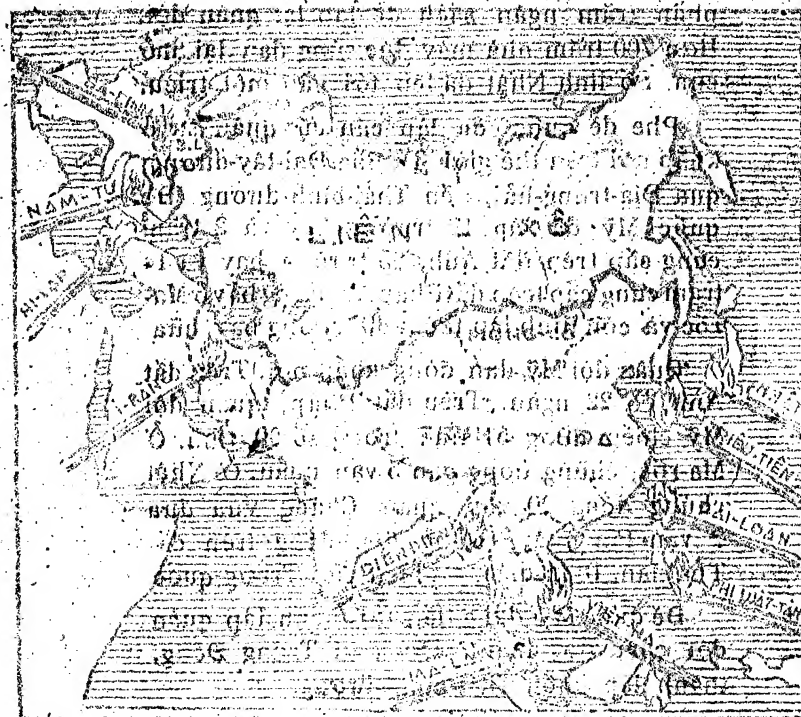
Đế quốc Mỹ đang tiến tới thành lập quân đội châu Âu, thành lập khối Trung-Đông, thành lập khối Thái-bình-dương.

42

HAI PHƯƠNG TRÊN THẾ GIỚI

128 Lũy chôn đậy những vòng đai sắt
của đế quốc phương bắc để dân chúng
phương nam được sống trong hòa bình

CÁC LỘ LUYỆN CHIẾN TRANH ĐỂ QUỐC GAY NÉN

PHÊ ĐỀ QUỐC LẬP CÁN CỬ BẢO VẬT VÀ TÂN CÔNG
TRUNG-QUỐC

3 — phe đế quốc ngày càng hung hăng, tàn ác.

Phe đế quốc như điên cuồng. Chúng dốc hết lực lượng ra quyết gây chiến tranh thứ ba. Chúng thẳng tay đàn áp các chiến sĩ hòa bình.

Chính phủ phản động Mỹ ra đạo luật cấm công nhân bãi công. Chúng bắt giam các đảng viên cộng sản và các nhà văn hóa yêu chuộng hòa bình. Chúng giết chết những nhà lãnh tụ Da đen đấu tranh cho bình đẳng, tự do giữa các dân tộc. Chúng đuổi các công chức mà chúng nghi là có dân óc tiến bộ ra khỏi công sở. Chúng không cấp giấy thông hành cho thanh niên Mỹ đi dự Đại hội thanh niên Ba-linh. Chúng cấm các đại biểu của Hội đồng hòa bình thế giới sang gặp Hội đồng Liên hiệp quốc ở trên đất Mỹ.

Ở Triều-tiên, quân Mỹ triệt hạ từng làng, từng huyện. Chúng ném bom cả trường nhà thương, trường học. Chúng giết hàng vạn ông già, đàn bà, trẻ con một lúc. Ví dụ trong những ngày chiến đóng Hán-thành, quân Mỹ đã giết 72.300 thường dân. Hôm

đồ bộ Nhân-xuyên, chúng đã giết hơn một vạn thường dân. Ở Hán-thành, 875 phụ nữ đã bị quân Mỹ hiếp rồi giết chết. Hôm 18-1-1954, tướng Mỹ là Ô-Đô-nen khoe rằng: « Trong non bảy tháng, máy bay Mỹ đã dội xuống Triều-tiên 42 ngàn tấn bom ». Một tên phản động khác, Kinh-xít-lây tuyên bố: « Từ ngày Mỹ đổ bộ đến nay, hơn 3 triệu người Triều-tiên tan nhà nát cửa, và trên 1 triệu người chết vì bom đạn ».

Bom đạn giết hại hàng triệu người như thế, mà bọn đế quốc vẫn chưa hả lòng. Chúng còn tìm cách giết hại hàng chục triệu người kia! Tên Mác-Ac-to nói: « May ra một viên đạn cũng chỉ giết được một người, một băng súng máy cũng chỉ giết được 10 người, một quả bom cũng chỉ giết được 100 người, một quả bom nguyên tử cũng chỉ giết được vài ngàn người thôi. Nếu phá hoại lương thực, thì có thể làm cho 50 triệu người chết đói trong một lúc ».

Những hành động dã man trên đây của quan thầy Mỹ, bọn thực dân Pháp cũng chẳng chừa thua. Không kể 6 năm trước

240

THAI BẮT TRÊN TÀI GIỚI

đây, chúng đã thu thóc làm cho 2 triệu đồng bào ta chết đói. Hiện nay, chúng phá hoại đồng cỏ, phá màu, đốt lúa, cần nhân dân vùng tạm bị chiếm cây cối, chúng tập khu không người. Chúng cho rằng hơn dân không đủ cho chúng tiêu diệt cả một dân tộc. Chúng còn muốn dân ta chết đói đầy đồng như rá kia!

57 Tại hội nghị Cửu-kim-sơn, đầu tháng 9 năm 1951, Tô-ru-mán, Tổng thống Mỹ, đã phồng mang, trợn mắt đe dọa nhân dân thế giới. Ông nói: "Chúng ta có những thứ vũ khí có thể tiêu diệt cả nền văn minh trong một cuộc chiến tranh toàn lực."

Đó là đề quốc hung ác vô cùng. Chúng định làm cổ cả loài người.

Nhưng đó là tâm lý và hành động của một lớp người đang xuống. Tró đời không được ăn thì đẹp đẽ, biết mình chết, nên cố lời cho được người khác chết theo.

Chúng ta quyết không chủ quan khinh địch. Nhưng chúng ta cũng quyết không vì

HAI PHẠ TRẦN THẾ QUÂN

47

thầy chúng ta, đưa chúng ta, đưa chúng ta
sợ hãi, trùn đục, là... CỎ VÀO

NGÂN SÁCH BỊ LẠ CHIEC
THÔNG LỘ G THẬT CÓ NHÂN DÂN M

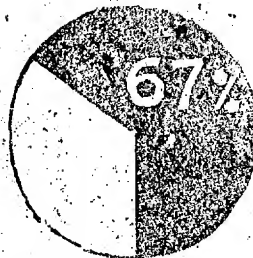
Báo Thời mới - số 3 năm 1961

Tranh của...

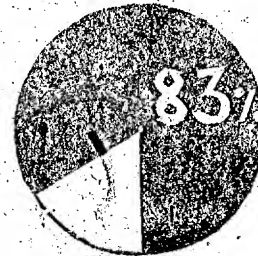
48

HAI PHÉ TRÊN THẾ GIỚI

NGÂN SÁCH BÌNH BỊ SO VỚI NGÂN SÁCH
TOÀN QUỐC MỖI NĂM MỘT TĂNG

Năm 1948 - 1949

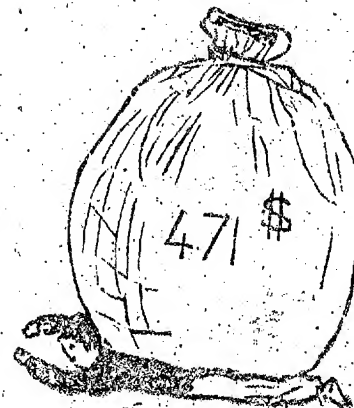

Năm 1951 - 1952

MỖI NGƯỜI DÂN MỸ PHẢI ĐÓNG GÓP MỖI
NGÀY MỘT NẶNG CHO NGÂN SÁCH BÌNH BỊ
CỦA ĐẾ QUỐC MỸ

Năm 1949

Năm 1951

4—Phe dân chủ kiên quyết bảo vệ
hòa bình thế giới

Phe đế quốc hung hăng gây chiến.
Nhưng nhân dân thế giới quyết ngăn bàn
tay đầm máu của chúng lại.

Cuối tháng 9-1948, đại biểu tri thức 45
nước họp tại Ba-lan, đặt cơ sở cho Mặt
trận hòa bình thế giới.

Tháng 4-1949, Đại hội hòa bình thế giới
lần thứ nhất họp ở Pa-ri (Pháp), có đại
biểu 72 nước tới dự.

Tháng 11-1950, Đại hội hòa bình thế giới
lần thứ hai họp ở Vác-xô-vi (Ba-lan), có
đại biểu 81 nước tới dự.

Năm 1950, có 500 triệu người khắp thế
giới ký tên vào bản hiệu triệu Xit-téc-khôn
đòi hủy bỏ bom nguyên tử.

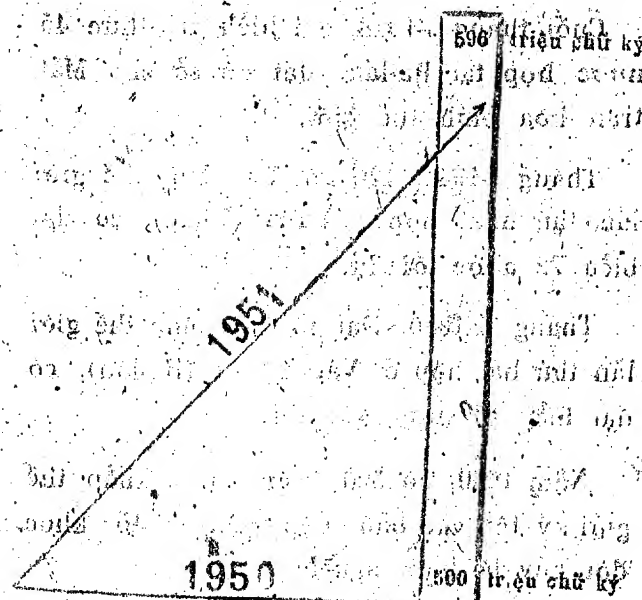
Năm 1951, đã có 596 triệu 30 vạn người
khắp thế giới ký tên vào bản Tuyên ngôn

50

MẠI PHÉ THIỆN THẾ GIỚI

Bức-lanh đối 5 cường quốc (là Liên-xô, Trung-quốc, Mỹ, Anh, Pháp) lập công ước hòa bình.

**SỐ NGƯỜI KÝ TÊN VÀO CÁC BẢN TUYÊN NGÔN
HÒA BÌNH MỖI NGÀY MỘT TĂNG THÊM**

Dưới sự lãnh đạo của Liên-xô, Mặt trận hòa bình thế giới ngày càng lớn mạnh.

Các tổ chức quốc tế như Liên hiệp công nhân thế giới, Liên đoàn phụ nữ dân chủ quốc tế, Liên đoàn thanh niên dân chủ quốc tế, các tổ chức quốc tế của các nhà khoa học, văn nghệ, bao gồm hàng triệu người, đều sắp hàng ngũ trong Mặt trận hòa bình thế giới.

Tháng 8-1951, Đại hội liên hoan thanh niên thế giới họp ở Béc-lin. Có 26 ngàn thanh niên, đại biểu cho 104 nước và 2 triệu thanh niên Đức tới dự. Họ thể xung phong bảo vệ hòa bình, chống bọn đế quốc gây chiến.

Tại Mỹ, Đại hội hòa bình toàn quốc họp ngày 29-6-1951 ở Si-ca-gô. Có 5.000 đại biểu của nhân dân khắp nước Mỹ tới dự. Đã có 3 triệu người Mỹ ký tên vào Tuyên ngôn Béc-lin, nước đầu chính phủ phản động Mỹ không bố rả rết.

Tại Pháp, cuộc Tập họp hòa bình toàn quốc mở ở Pa-ri ngày 14-7-1951. Hàng vạn nhân dân Pháp đã biểu tình qua các phố Pa-ri, hô to các khẩu hiệu: « Đấu tranh chống chiến tranh, đòi 5 cường quốc ký công ước hòa bình », « Chống chiến tranh xâm lược Việt-nam ».

Ngày 1-11-1951, Hội đồng hòa bình thế giới họp hội nghị khóa thứ hai ở Viên-nơ. Hội nghị đòi chấm dứt chiến tranh ở Triều-tiên, Việt-nam, đòi 5 cường quốc ký công ước hòa bình, đòi hủy bỏ bom nguyên tử, tái giảm binh bị...

5 — Nhân dân toàn thế giới đấu tranh chống phe đế quốc gây chiến.

Dưới sự lãnh đạo của Liên-xô và Mặt trận hòa bình thế giới, dưới sự lãnh đạo của giai cấp công nhân và các đảng Cộng sản, nhân dân mỗi nước trên thế giới đều kiên quyết đấu tranh chống phe đế quốc gây chiến. Tùy theo hoàn cảnh cụ thể mỗi nước, họ có hình thức đấu tranh linh động, cao thấp khác nhau. Nhưng nhân dân nước nào cũng đều nhận thấy rõ cuộc đấu tranh ấy là một cuộc đấu tranh lâu dài, gian khổ.

Nhân dân Liên-xô và các nước dân chủ nhân dân đấu tranh bảo vệ hòa bình bằng cách thi đua tăng gia sản xuất, kiến thiết quốc gia.

Công nhân Liên-xô đã tăng năng suất 37 phần trăm, đã sáng kiến chế tạo thêm

1.333 kiểu máy mới, đã làm cho kỹ nghệ Liên-xô tăng lên gấp đôi so với trước chiến tranh.

Ở Trung-quốc, năm 1950, công nhân khu Đông-Bắc đã tăng mức sản xuất lên gấp đôi. Riêng về sắt, thép và máy móc, đã tăng lên gấp 3 lần rưỡi. Ngày 1-10-1951, nhân dịp kỷ niệm ngày thành lập nước Cộng hòa nhân dân Trung-quốc, nhân dân khu Đông-Bắc đạt chương trình tăng năng suất. Họ quyết định đến cuối năm sẽ thu hoạch vượt mức thêm một số tiền ngang với 10 triệu tấn gạo, để mua 4.500 máy bay phản lực ủng hộ Chính phủ.

Cho tới đầu tháng 9-1951, nhân dân Trung-quốc đã ủng hộ bộ đội Triều-tiên và quân chí nguyện Trung-quốc: 5 xe tăng, 84 súng cao xạ, 170 đại bác, 476 ngàn triệu bạc nhân dân, 2.800 máy bay.

Nhân dân các nước đế quốc và phụ thuộc đế quốc đấu tranh bảo vệ hòa bình bằng cách đòi tăng lương, cải thiện sinh hoạt, chống thuế nặng, chống bắt lính, chống tăng ngân sách binh bị, đòi chấm dứt chiến tranh ở Việt-nam, Triều-tiên, đòi hủy bom nguyên tử, đòi 5 cường quốc ký công ước hòa bình.

15 triệu người Da đen ở Mỹ đòi tự do, bình đẳng với người da trắng. Phụ nữ Mỹ đòi chồng con đi lính ở Triều Tiên về nước. Quân đội Mỹ và Pháp ở Triều Tiên và Việt Nam đòi bồi hương. Phụ nữ Pháp đòi bồi hương. Phụ nữ Pháp nắm trên đường ray gần xe lửa chờ súng đạn sang Việt Nam. Công nhân khuôn vác các ben tàu ở An-giê-ri không khuôn vác vũ khí xuống tàu chờ sang Việt Nam. Nhân dân Ma-rốc chống để quốc Mỹ lập căn cứ không quân ở trên đất Ma-rốc. Nhân dân Ba-tư đòi lại mỏ dầu hắc dầu Anh. Mỹ chiếm giữ Nhân dân Ai Cập đòi quân Anh rút khỏi kênh Suez. Nhân dân Đức và Nhật chống võ trang lại Tây Đức và Nhật.

Nhân dân các thuộc địa đấu tranh bạo và hòa bình bằng cách đòi độc lập, thống nhất, bằng cách cầm gậy, cầm súng đánh đuổi đế quốc và bôn bù thối tay sai đế quốc.

Nhân dân Phi-lật-tân đánh du kích chống chính phủ bù nhìn Qui-ri-nô, tay sai đế quốc Mỹ. Nhân dân Mã-lai đánh du kích chống đế quốc Anh.

Nhân dân Việt Nam và Triều Tiên hào hê hòa bình thế giới bằng cách kháng chiến

trường kỳ, gian khổ chống thực dân Pháp, đế quốc Mỹ xâm lược.

Trước phong trào đấu tranh sôi nổi của nhân dân khắp thế giới, phe đế quốc càng lên cường, hung ác.

Nhưng lửa càng nóng, nước càng lạnh. Trận đấu tranh này là trận đấu tranh một mặt một bên. Nhân dân toàn thế giới quyết vượt mọi gian khổ, giành lấy thắng lợi cuối cùng.

Phe đế quốc gây ra chiến tranh tức là tự sát.

Đế quốc tham tàn. Chúng muốn dùng bom đạn bắt toàn thể loài người phải làm nô lệ cho chúng.

Những kinh tế đế quốc khủng hoảng. Chính trị đế quốc thối nát. Nhân dân các nước đế quốc đói khổ, oán ghét đế quốc đến tận xương tủy. Các dân tộc thuộc địa bị đè nén, quyết không cùng đế quốc đối trời chung. Hàng ngũ đế quốc lại lục đục: chúng găm ghề nhau, giữ miệng với nhau.

Rõ ràng đế quốc đã đến ngày tận số. Đế quốc càng rã rụn, lại càng chóng chết.

Đế quốc còn dám gây chiến tranh thì bả... Cái gương diệt vong đã sờ sờ trước mắt.

56

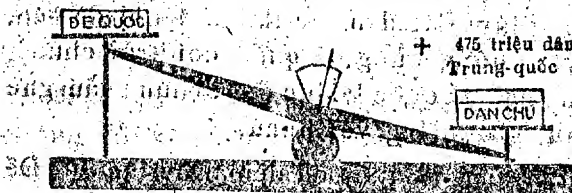
HAI PHE TRÊN THẾ GIỚI

3b Năm 1914, đế quốc gây chiến tranh thứ nhất. Thi đến năm 1917, bảy thắng chết một. Liên Xô ra đời.

Năm 1939, đế quốc gây chiến tranh thứ hai. Thi đến năm 1945, sáu thắng lại chết ba. Bấy giờ dân chủ nhân dân ra đời.

Năm 1946, đế quốc Mỹ dùng bù nhìn Tưởng giới Thạch, gây chiến tranh xâm lược Trung quốc. Thi đến năm 1949, cả bù nhìn Tưởng lẫn quan thầy Mỹ đều bị tổng cô ra đảo Đài loan. Nước Cộng hòa nhân dân Trung quốc ra đời, làm cho cán cân lực lượng nghiêng hẳn về phe dân chủ.

SAU KHI NƯỚC CỘNG HÒA NHÂN DÂN TRUNG-
QUỐC THÀNH LẬP, CÁN CÂN LỰC LƯỢNG
NGHIỀNG HẸN VỀ PHE DÂN CHỦ

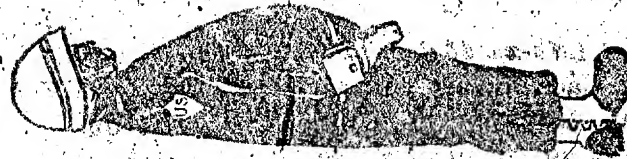

Tháng 6-1950, đế quốc Mỹ gây chiến tranh xâm lược Triều-tiên. Nó đứng trong vai ba lạng có thể nuốt trôi Triều-tiên. Nhưng nhân

dân Triều-tiên anh dũng chống lại. Mỹ đã phải huy động quân đội của 17 nước trong phe đế quốc cứu giúp. Thế mà, một năm rưỡi rồi, Mỹ vẫn không làm gì nổi một dân tộc nhỏ yếu, dân số chỉ bằng 1 phần 5 dân số Mỹ, đất đai chỉ bằng 1 phần 30 đất đai Mỹ. Trái lại, Mỹ đã thiệt 78 vạn quân tức là gấp ba số thiệt hại của Mỹ trong 6 năm chiến tranh thứ hai.

SỐ LÍNH ĐẾ QUỐC MỸ THIẾT HẠI

Trong 6 năm đại chiến thế giới lần thứ hai : 25 vạn người

Trong một năm rưỡi chiến tranh xâm lược ở Triều-tiên : 90 vạn người

Cánh tay phải của đế quốc Mỹ là đế quốc Anh. Nhưng đế quốc Anh cũng đang xây dựng trật vầy ở Mã-lai.

Cánh tay trái của đế quốc Mỹ là đế quốc Pháp. Nhưng đế quốc Pháp cũng đang sống dở chết dở ở Việt-nam. Pháp sa lầy ở Việt-nam đã 6 năm rồi, mà vẫn chưa rút được chân ra.

Đế quốc Mỹ cây cò bom nguyên tử. Hân trưởng đầu năm được độc quyền thứ «bào bối» ấy. Hân hoa chân múa tay đem ra dọa thiên hạ. Nhưng đúng một cái, Liên-xô cũng thử bom nguyên tử. Mà Liên-xô lại có nhiều cò bom, mạnh hơn cả bom của Mỹ.

Phe đế quốc trở mặt ra. Nhưng cả cường chế, đến đất vẫn còn cây. Chúng vẫn cứ hung hăng gây chiến.

7 — Liên-xô cương quyết lãnh đạo phe dân chủ để bẹp phe đế quốc gây chiến.

a) Liên-xô đã hai lần đánh bẹp đế quốc. Khi Cách mạng tháng Mười mới thành công, Liên-xô còn non yếu. Bọn đế quốc tưởng bở, rủ nhau tới xâm lược. Ngoài thì đế quốc đem quân 14 nước đánh vào, trong thì đế quốc thúc bọn bù nhìn tay sai nội loạn từ tung. Mấy năm đầu, khu tự do chỉ có 1 phần 10 đất đai; 9 phần 10 là vùng tạm bị chiếm. Hồng quân mới xây dựng, cái gì cũng thiếu thốn: thiếu kinh nghiệm, thiếu lương thực, thiếu thuốc men. Lại bị lùa mủn năm mất mùa, kể đến các bệnh dịch. Quân và dân vừa phải chống giặc đói, giặc rét,

giặc bệnh, vừa phải đánh giặc nội phản, ngoại xâm. Tình thế hết sức khó khăn. Nhưng nhân dân Liên-xô được giai cấp công nhân và Đảng Bôn-sê-vich lãnh đạo sáng suốt. Họ chịu đựng gian khổ, kháng chiến trường kỳ; và sau 5 năm, họ đã đè bẹp được bọn đế quốc.

Tháng 6-1941, phát xít Đức huy động quân đội của toàn thể châu Âu phản động đánh vào Liên-xô. Chúng tiến như vũ bão. Một mình Liên-xô phải chống lại với 257 sư đoàn trong số 332 sư đoàn quân đội phát xít. Hitler tuyên bố chỉ trong ba tháng là chiếm xong Liên-xô. Nhưng nhân dân Liên-xô quyết tâm Kháng chiến lâu dài. Phát xít hết sức dã man. Chúng đã giết hại 17 triệu dân Liên-xô. Chúng đã triệt hạ 1.710 thành phố và 7 vạn làng Liên-xô. Chúng đã phá trụi 6 triệu nóc nhà Liên-xô. Nhân dân Liên-xô thiệt hại tất cả 485 ngàn triệu đô-la. Nhân dân Liên-xô chịu đựng hết thảy mọi gian khổ, quyết tâm chiến đấu. Trong 4 năm kháng chiến, Liên-xô phá hủy 6 vạn máy bay, 7 vạn xe tăng, tiêu diệt 10 triệu quân giặc. Cuối cùng phe phát xít đã phải đầu hàng không điều kiện.

SỐ THIẾT HẠI CỦA CÁC NƯỚC
TRONG CHIẾN TRANH THẾ
GIỚI LẦN THỨ HAI

1 - Về người:

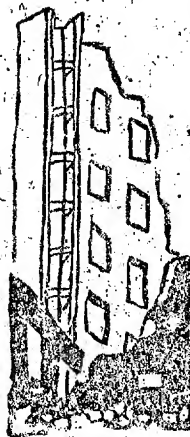

LIÊN-XÔ
17.000.000

BA-LAN
4.800.000

PHÁP
600.000

ANH
400.000

2 - Về nhà:

LIÊN-XÔ
128.000.000
đô-la

PHÁP
21.500.000
đô-la

BA-LAN
20.000.000
đô-la

ANH
6.800.000
đô-la

ở hai Riêng trong hai tháng phát xít ở
 ở Liên-xô đã liên diệt 112 sư
 đoàn của Đức (hơn một triệu quân), phá hoặc
 thu được 4 ngàn máy bay, 7 ngàn xe tăng, và
 17 ngàn đại bác của Đức.

Diệt xong phát xít Đức, Liên-xô quay sang
 trừng trị phát xít Nhật. Hồng quân tiến vào
 Mãn-châu và ngay hôm đầu vây chặt quân đội
 Nhật trong một cái túi rộng 2 vạn mười cây
 số vuông. Rồi sau đó mấy hôm, tiến diệt một
 triệu, bắt sống 60 vạn quân đội tinh nhuệ
 của Nhật. Phát xít Nhật lập tức phải đầu
 hàng.

Trong thời bình, kỹ nghệ Liên-xô chuyên
 tăng gia sản xuất để nâng cao mức sống của
 nhân dân. Nhưng khi chiến tranh nổ ra, Liên-
 xô chuyển rất mau sang kỹ nghệ chiến tranh,
 cung cấp vũ khí cho bộ đội đánh giặc. Trong
 chiến tranh thứ hai, mỗi năm Liên-xô đã sản
 xuất 3 vạn xe tăng, 4 vạn máy bay, 12 vạn
 đại bác.

b) Liên-xô sẽ cùng nhân dân toàn thế giới
 để bẹp đế quốc lần cuối cùng. Ngày nay, kỹ
 nghệ Liên-xô đã mạnh lên gấp đôi trước
 chiến tranh. Nhân dân Liên-xô đã dày dạn

và giàu kinh nghiệm kháng chiến. Liên-xô có thêm nhiều vũ khí mới như bom nguyên tử để tự vệ.

Chung quanh Liên-xô lại có 11 nước dân chủ nhân dân. Đặc biệt là 475 triệu nhân dân Trung-quốc. Bộ đội và nhân dân Trung-quốc đã có kinh nghiệm 14 năm kháng chiến trường kỳ gian khổ, đã tiêu diệt được hơn 10 triệu quân phát xít Nhật và quân đội bù nhìn Tưởng do đế quốc Mỹ trang bị và huấn luyện.

Liên-xô là thành trì vững chắc của phe dân chủ. Các nước dân chủ nhân dân là hậu phương rộng lớn của phe dân chủ.

Mới gây chiến tranh với 5 triệu nhân dân Mã-lai, 25 triệu nhân dân Việt-Miến-Lào và 30 triệu nhân dân Triều-tiên mà phe đế quốc đã lung tung, thiệt hại nặng.

Đế quốc mà gây ra chiến tranh thứ ba thì nhất định chúng sẽ bị đánh bại như phát xít Đức, Ý, Nhật mới đây. Và lần này thì tất cả chủ nghĩa đế quốc sẽ bị quét sạch trên toàn thế giới.

Đúng như lời đồng chí Trường-Chinh nói:

«Nhân dân thế giới đã thốt lên ý chí hòa bình của mình. Nếu bọn gây chiến cố ý làm hậu quả của huyết sấm nổ sẵn đón chờ các chúng» (Báo NHÂN DÂN số 6, ngày 15-1951).

8 - Chiến tranh hay hòa bình?

Có người nói: «Phe dân chủ mạnh hơn phe đế quốc. Phe đế quốc gây ra chiến tranh tức là tự sát. Như vậy tại sao phe dân chủ không để cho phe đế quốc gây chiến tranh thử hã rồi tiêu diệt chúng lần cuối cùng. Cho hết cái giống đế quốc tại ác đi. Cho loài người được hoàn toàn giải phóng».

Xin trả lời:

Đối với phe đế quốc, chiến tranh chúng chết đã đành, mà hòa bình chúng cũng vẫn chết.

Còn đối với phe dân chủ, thì dù chiến tranh hay hòa bình cũng vẫn giành được thắng lợi cuối cùng. Song ta chủ trương hòa bình, mà không chủ trương chiến tranh, là vì hòa bình hợp với nguyên vọng, lợi ích của nhân dân toàn thế giới, là vì hòa bình cũng đưa đến thắng lợi cuối cùng, mà lại tránh được cho nhân loại đồ chết người hại của, đồ bị chiến tranh tàn phá, thiệt hại cho công cuộc kiến thiết sau này.

Tại sao hòa bình cũng nhất định sẽ đưa phe dân chủ đến thắng lợi cuối cùng? Vì hòa bình có lợi cho phe dân chủ và có hại cho

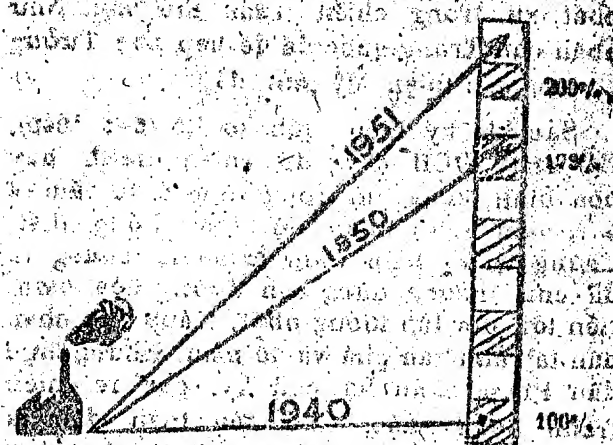
phê đế quốc. Hòa bình giúp cho Liên-xô, các nước dân chủ nhân dân kiến thiết thành công, và do đó càng kích thích nhân dân toàn thế giới hăng hái đấu tranh giành tự do, hạnh phúc. Còn phe đế quốc thì mặc phải những mâu thuẫn không thể giải quyết được (kinh tế khủng hoảng, nội bộ lục đục). Chúng ngày càng suy yếu thêm. Chúng sẽ bị nhân dân đấu tranh tiêu hao, rồi tiêu diệt.

Trong điều kiện thế giới hiện nay, hai chế độ xã hội chủ nghĩa và tư bản chủ nghĩa có thể song song tồn tại và hòa bình thì đưa. Nhưng hòa bình thì đưa thì phe dân chủ nhất định thắng, phe đế quốc nhất định thua. Từ năm 1913 đến năm 1949, kỹ nghệ Liên-xô đã tăng 900%, mà kỹ nghệ Mỹ chỉ tăng 57%, kỹ nghệ Anh chỉ tăng 42%. Từ năm 1940 đến năm 1951, kỹ nghệ Liên-xô tăng lên gấp đôi, Trung bình kỹ nghệ Liên-xô mỗi năm tăng 20%, mà kỹ nghệ Mỹ chỉ tăng 2% còn kỹ nghệ Anh và Pháp thì thụt lùi. Chính vì thế mà phe đế quốc sợ hòa bình, muốn chiến tranh. Còn phe dân chủ thì cương quyết bảo vệ hòa bình.

HAI PHỤ TRÊN THẾ GIỚI

85

KỸ NGHỆ LIÊN-XO MỖI NĂM MỘT TANG

Năm 1951 tăng gấp đôi so với năm 1940

Nhưng chủ trương hòa bình của chúng ta không giống chủ nghĩa hòa bình của bọn đầu hàng, bọn thỏa hiệp, bọn cơ hội. Hòa bình mà chúng ta chủ trương là hòa bình tích cực, hòa bình có đấu tranh, chứ không phải là hòa bình bị động, cúi đầu, uốn gối. Ta cương quyết đấu tranh bảo vệ hòa bình đến cùng. Nhưng ta cũng không sợ đấu tranh vũ trang. Nếu bọn đế quốc cứ liều mạng gây chiến, thì chúng ta sẽ kiên quyết kháng chiến, dùng chiến tranh chính nghĩa để đập dẹp chiến tranh phi

66

HAI PHÉ TRÊN THẾ GIỚI

nghĩa của chúng. Như Liên-xô đã đề bệp phát xít trong chiến tranh thứ hai. Như nhân dân Trung-quốc đã đề bệp phe Tưởng và bọn can thiệp Mỹ mới đây.

Sau khi ký hiệp định sơ bộ (6-3-1946), HỒ CHỦ TỊCH đây, dù chiến tranh hay hòa bình, cũng chỉ trong vòng 5, 10 năm là Việt-nam hoàn toàn độc lập, thống nhất. Chúng ta ký hiệp định sơ bộ là chúng ta đã chủ trương dùng con đường hòa bình, tiến tới độc lập thống nhất, tránh cho nhân dân ta cảnh tàn phá và đổ máu. Nhưng thực dân Pháp phản bội chữ ký, gây ra chiến tranh toàn-quốc. Cho nên toàn dân ta cương quyết dùng chiến tranh chính nghĩa để đề bệp bọn xâm lược, giành độc lập thống nhất thực sự. Thực dân Pháp và can thiệp Mỹ ngày càng thất bại nặng nề. Nhất định chúng sẽ bị tiêu diệt. Nhất định thắng lợi cuối cùng sẽ về ta.

Lại có người hỏi: «Đành rằng ta tích cực bảo vệ hòa bình, nhưng bọn đế quốc cứ ráo riết chuẩn bị chiến tranh. Thế thì liên độ thế giới sẽ ra sao? Chiến tranh hay hòa bình?»

Chiến tranh hay hòa bình, sẽ do tương quan lực lượng giữa hai phe quyết định.

ĐOÀN ĐÀ ĐUNG MỘT KINH DOANH ĐÀ ĐUONG MỘT KINH DOANH
MỘT KINH DOANH

HAI PHASE TRÊN THẾ GIỚI

67

Hiện nay, chính vì phe dân chủ mạnh hơn phe đế quốc, chính vì nhân dân thế giới cương quyết đấu tranh bảo vệ hòa bình, nên phe đế quốc chưa dám công nhiên làm nổ ra chiến tranh thứ ba. Đế quốc Mỹ phải nhận đàm phán đình chiến ở Triều-tiên và giải quyết hòa bình với đế Triều-tiên, chính cũng vì chúng bị nhân dân Mỹ và nhân dân thế giới phản đối, bị bộ đội Triều-tiên và quân chí nguyện Trung-quốc đánh cho những đòn chí tử.

Nhưng tương quan lực lượng luôn luôn thay đổi. Phe đế quốc đang ráo riết chuẩn bị chiến tranh, tức là chúng đang tranh thủ thời gian, tranh thủ quân chủng, để bồi bổ lực lượng, hồng chuyển yếu thành mạnh. Cho nên ta không được chủ quan khinh địch. Muốn tiếp tục giữ tư thế liên thời, hơn nữa muốn tăng cường tư thế để củng cố hòa bình, và dùng hòa bình để đến thắng lợi cuối cùng, thì chúng ta phải chân trương trãi thủ nhân dân, tranh thủ thời gian. Chúng ta phải cố gắng hơn nữa đấu tranh quyết liệt hòa nữa.

• Nếu chúng ta luôn luôn tỉnh táo, luôn luôn phản đấu, làm tròn nhiệm vụ bảo vệ hòa bình đến cùng, thì nhất định tiến bộ thế giới là hòa bình, là của phe dân chủ, thắng lợi cuối cùng nhất định sẽ về ta.

BÀNH XE HÒA BÌNH SẼ NGHIÊN TAN PHE ĐẾ QUỐC GÂY CHIẾN

Báo « Vì một nền hòa bình lâu dài
vì một nền Dân chủ nhân dân »
Số 229, ngày 27-6-1961

TRANH VẼ của J. NOVAK

**VIỆT-NAM ĐỨNG TRONG PHE DÂN CHỦ
KHÁNG CHIẾN GIÀNH ĐỘC LẬP THÔNG
NHẤT VÀ BẢO VỆ HÒA BÌNH THẾ GIỚI**

**1 — Nhân dân Việt-nam đứng trong phe
dân chủ.**

Thực dân Pháp gây chiến tranh xâm lược nước ta. Nhân dân ta đoàn kết kháng chiến chống thực dân Pháp xâm lược.

Một bên đế quốc Mỹ và phe đế quốc giúp thực dân Pháp đánh cướp nước ta, góp bè nhìn bán nước chia rẽ dân tộc ta.

Mặt bên phe dân chủ ủng hộ cuộc kháng chiến của ta. Liên-xô bênh vực ta. Trung-quốc giúp đỡ ta. Các nước dân chủ nhận dân thừa nhận ta. Nhân dân Pháp đấu tranh đòi thực dân Pháp chấm dứt chiến tranh phi nghĩa ở nước ta. Các dân tộc thuộc địa Pháp nắm chặt tay ta đấu tranh chống kẻ thù chung là thực dân Pháp, đế quốc Mỹ. Nhân dân

tất cả các nước trên thế giới đều cùng ta chống phe đế quốc gây chiến, bảo vệ hòa bình thế giới. Hội đồng hòa bình thế giới quyết nghị đòi chính phủ phản độ g Pháp rút quân ra khỏi nước ta.

Thực dân Pháp đứng trong phe đế quốc gây chiến. Dân tộc Việt-nam ta đứng trong phe dân chủ hòa bình. Kháng chiến Việt-nam là một bộ phận, phong trào đấu tranh bảo vệ hòa bình thế giới. Kháng chiến Việt-nam bước sang giai đoạn gay go, quyết liệt hơn là phản ánh cuộc đấu tranh ngày càng gay go quyết liệt giữa hai phe.

2— Mỗi thắng lợi của phe dân chủ là một thắng lợi của ta.

Nhân dân thế giới đấu tranh bảo vệ hòa bình tức là giúp ta kháng chiến.

Mỗi thắng lợi của nhân dân thế giới, bất cứ ở nước nào, cũng đồng thời là một thắng lợi của ta.

Vì chúng ta và nhân dân thế giới đều nhằm đánh một kẻ thù chung là phe đế quốc xâm lược, gây chiến.

Anh thợ Y hải công đòi tăng lương. Bà mẹ Mỹ đòi con đi lính ở Triều-tiên về. Chị phụ

nữ Pháp nằm trên đường rầy ngăn xe lửa chở súng đạn sang Việt-nam. Anh sinh viên Ba-tư biểu tình chống đế quốc Anh, Mỹ. Anh dân cây Nhật đấu tranh chống vũ trang lại nước Nhật... Tất cả những cuộc đấu tranh anh dũng của các bạn trên đây đều gây thêm khó khăn cho phe đế quốc, cho thực dân Pháp.

Chúng ta reo mừng thành tích thi đua tăng năng suất của anh thợ Liên-xô. Chúng ta reo mừng thắng lợi của anh du kích Mã-lai. Chúng ta reo mừng những miếng đòn chí tử của quân đội Triều-tiên và quân chí nguyện Trung-quốc đập vào đầu đế quốc Mỹ... Những thắng lợi đó làm cho phe ta mạnh lên, làm cho phe thù yếu đi. Như thế là giúp cho cuộc kháng chiến của ta được thuận lợi hơn.

3 - Chúng ta kháng chiến tức là bảo vệ hòa bình thế giới một cách tích cực nhất.

Phe dân chủ giúp đỡ ta. Nhân dân ta đứng trong phe dân chủ. Nước ta là một tiền đồn của phe dân chủ ở Đông-Nam Á. Chúng ta có nhiệm vụ bảo vệ hòa bình thế giới.

Chúng ta kiên quyết làm tròn nhiệm vụ đó. Chúng ta kháng chiến chống thực dân Pháp. Chúng ta giúp đỡ hai dân tộc anh em Miên-Lào cũng kháng chiến chống thực dân Pháp. Chúng ta hướng ứng và thi hành những nghị quyết của Hội đồng Hòa bình thế giới. Chúng ta ủng hộ và phối hợp đấu tranh với nhân dân Pháp, các dân tộc thuộc địa Pháp và toàn thể nhân dân thế giới.

Chúng ta kháng chiến giành độc lập thống nhất ta, chúng ta bảo vệ hòa bình thế giới một cách tích cực nhất. Mỗi thắng lợi của dân tộc ta là một thắng lợi chung của phe dân chủ. Chúng ta kháng chiến thắng lợi, tức là chúng ta tiêu diệt thực dân Pháp và đánh đổ bọn can thiệp Mỹ, tức là chúng ta góp phần làm cho phe lũ đế quốc gây chiến yếu hẳn đi.

4. - Chúng ta góp phần thắng lợi vào công cuộc bảo vệ hòa bình thế giới.

Từ ngày gây chiến đến nay, nhân dân ta đã làm thực dân Pháp thiệt 18 vạn quân. Do sự lớn mạnh của ta, thiệt hại của Pháp ngày càng tăng. Trong một năm, từ chiến dịch Cao Lạng đến gần đây, ta giặc thiệt 4 vạn quân. Riêng trong ba tháng thu đông 1954-1955, giặc thiệt một vạn rưỡi quân.

Hàng năm, số vũ quan đạo tạo được ở bên Pháp không đủ bù vào số vũ quan bị thiệt ở Việt-Nam.

Hiện nay mỗi ngày Pháp phải chi tiền ở Việt-Nam hơn 1.000 triệu pho-răng.

Những thất bại ở Việt-nam làm Bu-lit, một tên trùm đế quốc Mỹ, làm quân thầy cho thực dân Pháp, đã phải than: « Mỗi năm, trong chiến tranh Việt-nam, Pháp tốn hơn 450 triệu đô-la, chết 400 vũ quan. Nhưng Pháp không thể thắng được. »

Trước những thắng lợi của ta ở mặt trận Hòa-bình, đường số 6, báo chí phản động Pháp cũng phải kêu ầm lên và thừa nhận những thất bại nặng nề của thực dân.

Báo « Chiến Đấu » viết: « Ngày nay không còn ai dám nói rằng tất cả những cố gắng lớn lao của Pháp về quân sự và tài chính trong 7 năm qua sẽ mang lại thắng lợi cuối cùng cho Pháp. »

Báo Phi-ga-rô viết: « Cuộc chiến tranh ở Việt-nam không còn hi vọng gì cho Pháp nữa. Nó đã chôn vùi bao nhiêu thanh niên trai tráng cùng với hơn hai vạn triệu trong 5 năm... Nếu tình trạng đó kéo dài thì kinh tế Pháp sẽ đi đến chỗ hoàn toàn sụp đổ. »

Không còn nghi ngờ gì nữa. Những thắng lợi của ta đã làm cho đế quốc Pháp suy yếu và đang đưa nó đến suy sụp.

Những thắng lợi đó đã gây cho đế quốc Pháp nhiều khó khăn về kinh tế, tài chính và chính trị. Những thắng lợi đó giúp cho phong trào đấu tranh của nhân dân Pháp cao rộng thêm. Những thắng lợi đó nêu gương sáng cho nhân dân Bắc Phi, giúp cho nhân dân Bắc Phi điều kiện thuận tiện nổi dậy giành tự do, độc lập. Những thắng lợi đó đồng thời đã làm cho đế quốc Mỹ thiệt 2.200 triệu đô-la, hàng chục máy bay, hàng ngàn tấn súng đạn mà nó đã giúp cho Pháp. Thắng lợi của ta làm cho Mỹ đang chết dở ở Triều Tiên, càng thêm lúng túng trong âm mưu gây chiến của chúng ở Đông Nam Á.

Tóm lại, nhân dân ta đã giành được nhiều thắng lợi, làm cho đế quốc Pháp và can thiệp Mỹ suy yếu, góp phần vào công cuộc bảo vệ hòa bình thế giới. Pháp nhất định thua cũng như phe đế quốc nhất định thua. Ta nhất định thắng, cũng như phe dân chủ nhất định thắng. Nhưng từ nay đến thắng lợi hoàn toàn, ta còn phải kháng chiến lâu dài và gian khổ hơn nữa.

5 — Chúng ta còn phải kháng chiến trường kỳ, gian khổ mới có thể giành được thắng lợi hoàn toàn.

Ngày 16-2-1951, Thống chế Xit-ta-lin, vị lãnh tụ tối cao của phe dân chủ, tuyên bố:

« Cuộc đấu tranh giữa phe gây chiến và phe hòa bình có thể kết thúc bằng sự cùng co và duy trì hòa bình, nếu nhân dân các nước tự mình gánh lấy sự nghiệp duy trì và bảo vệ hòa bình đến cùng ».

Ngày 19-5-1951, Hồ Chủ tịch cũng trả lời các nhà báo đến chúc thọ Người:

« Còn chủ nghĩa đế quốc, còn thực dân thì còn nguy cơ chiến tranh. Nhất là trong lúc này, Mỹ và phe Mỹ rất hung hăng, trắng trợn. Song « lửa càng nóng, nước càng lạnh ». Lực lượng dân chủ hòa bình thế giới có Liên xô làm thành tố — ngày càng mạnh hơn chúng ».

Tuy vậy, nhân dân thế giới đối với phe đế quốc gây chiến, cũng như ta đối với giặc Pháp, cuối cùng ta nhất định thắng lợi. Nhưng ta không được khinh địch, chủ quan ».

Thống chế Xit-ta-lin dạy chúng ta: Hòa bình thế giới có thể giữ vững được. Hồ Chủ tịch dạy chúng ta: Phe dân chủ mạnh hơn phe đế quốc, cuối cùng ta nhất định thắng.

Nhưng Thống chế Xit-ta-lin còn dạy chúng ta: Muốn giữ vững hòa bình, thì nhân dân

thế giới phải dần dần tránh đến cùng. Và Hồ Chí Minh dạy chúng ta: Không được chủ quan khinh địch, vì « Mỹ và phe Mỹ rất hung hăng, trắng trợn ».

Thực dân Pháp và phe lũ đế quốc càng suy yếu, thua thiệt, chúng càng dã man, tàn ác.

Ta còn nhớ trong một ngày ở Nhân-xuyên, đế quốc Mỹ đã giết hơn một vạn thương dân Triều-tiên. Mới hơn một năm chiến tranh xâm lược mà đế quốc Mỹ đã làm cho 3 triệu người Triều-tiên tàn phá nát cửa, và trên một triệu người Triều-tiên chết về hơn dân.

Ở Việt-nam, đế quốc Mỹ ngày càng can thiệp mạnh. Thực dân Pháp đang dùng cách giết người đại quy mô của quan thầy Mỹ ở Triều-tiên. Gần đây, máy bay giặc bắn phá và ném bom tạt tung. Chúng sẽ còn bắn phá và ném bom dữ dội hơn nữa. Giặc Pháp đã ném hàng ngàn thương binh xuống biển. Mọi đây chúng lại lập « khu không người » ở Liên-khu bảy, triệt hạ hàng trăm làng, làm cho hàng vạn thương dân tàn phá nát cửa. Ở chợ Bò (Thái-bình), chúng nhốt một vạn sáu ngàn đồng bào ta trên một bãi cỏ, không cho ăn uống gì, hắt dầm mưa, giá lạnh, suốt mấy tuần lễ, mỗi ngày hàng trăm người chết đói.

chết rét, chết bệnh. Chúng còn âm mưu dùng nhiều cách cướp của, giết người rộng lớn, rừng rậm hơn. Chúng đang thực hiện dã màn «chinh sách lấy chiến tranh nuôi chiến tranh», dùng người Việt đánh người Việt.

Nhân dân ta phải luôn luôn tỉnh táo, khắc phục khó khăn, chiến đấu trường kỳ gian khổ. Có thể mọi giành được thắng lợi cuối cùng. Có thể mới cuối cùng đánh bại được thực dân Pháp và can thiệp Mỹ. Có thể mới hoàn toàn giành được độc lập dân tộc và giữ được hòa bình thế giới.

6. Khắc phục sai lầm, làm tròn nhiệm vụ quốc tế của chúng ta.

Chúng ta đã hiểu rõ đấu tranh bảo vệ hòa bình thế giới là nhiệm vụ quốc tế của dân tộc Việt-nam, kháng chiến chống thực dân Pháp và can thiệp Mỹ là phương pháp tích cực nhất để thực hiện nhiệm vụ đó.

Nhưng muốn làm tròn nhiệm vụ đó, chúng ta phải xác định lập trường quốc tế, nâng cao tinh thần quốc tế của chúng ta. Đồng thời chúng ta phải nhận rõ: kháng chiến nhất định thắng lợi, nhưng phải trường kỳ gian khổ, tự lực chiến đấu.

Chúng ta phải khắc phục những sai lầm dưới đây:

a) Không gán chặt cuộc kháng chiến Việt-nam với phong trào đấu tranh của nhân dân thế giới. Thờ ơ với tình hình thế giới. Không đọc, không nghe, tin tức, không theo dõi thời sự. Để quốc Anh can quét ở Mã-lai á? Kê, cháy nhà hàng xóm binh chân như vại? Nhân dân Tuy-ni-di nổi dậy chống thực dân Pháp á? Kê, việc mình mình biết, việc người người hay! Phải tích cực giúp đỡ Miên-Lào á? Vê, việc nhà làm chưa xong, hơi đâu lo việc thiên hạ!

b) Kém ý thức tự lực cánh sinh. Ý lại vào nước bạn, quan niệm viện trợ một cách hẹp hòi. Suy bì với Triều-tiên, thắc mắc tại sao Trung-quốc không giúp đỡ ta nhiều hơn. Ngay thơ cho rằng Trung-quốc cho sang ta vài sư đoàn « quân chí nguyện » và đâm chực máy bay phản động lực thì có thể quét sạch ngay được thực dân Pháp.

c) Không thăm nhuần chính sách bảo vệ hòa bình thế giới. Coi việc ký tên vào Tuyên ngôn Bắc-lanh hay Hiến triệu Xit-téc-khôn là hình thức. Cho rằng nếu chiến tranh thứ ba xảy ra thì có lợi cho Việt-nam hơn.

thực dân Pháp sẽ mắc kẹt ở Tây Âu; Liên-xô, Trung-quốc sẽ mang quân sang giúp ta đánh Pháp-Mỹ; Kháng chiến sẽ rất ngắn lại.

d) Chủ-quan, kinh địch, hay sợ địch. Cho rằng phe đế-quốc đã suy yếu, chúng sẽ sợ chết mà không dám gây ra chiến tranh thứ hai. Cho rằng Mỹ đang lúng túng ở Triều-tiên, Tây Âu thì sẽ không có thể can thiệp nhiều vào Việt-nam. Hoặc trái lại, có tư tưởng sợ địch: sợ địch hung ác, sợ hóm nguyên tử ném xuống thì chết cả nết, sợ Mỹ can thiệp mạnh vào Việt-nam thì kháng chiến sẽ kéo dài không biết đến bao giờ.

Để khắc phục những sai lầm trên đây, trong tư tưởng chúng ta cần nhận định rõ đâu là bạn, đâu là thù. Đối với bạn, chúng ta phải thành khẩn thương yêu, giúp đỡ không điều kiện. Đối với thù, chúng ta phải hết sức căm hờn; phải nhận rõ đế-quốc là xấu, phải ghét cay ghét đắng «đàng đở Mỹ, sống lối Mỹ». Chúng ta phải xây dựng một cách rất khoát cái tư tưởng «đứng hẳn về một phe».

Phải nắm vững chính sách bảo vệ hòa bình và tin chắc ở tiền đồ của phe dân chủ. Phải đề cao tinh thần trách nhiệm,

80

HAI PHÉ TRÊN THẾ GIỚI

tích cực kháng chiến, tích cực đấu tranh
bảo vệ hòa bình thế giới. Và cụ thể trong
hoàn cảnh nước ta hiện nay, phải thực
hiện ba nhiệm vụ mà Hồ Chủ tịch, Đảng và
Chính phủ đã đề ra: tiêu diệt sinh lực địch,
phòng chính sách địch lấy chiến tranh nuôi
chiến tranh, dùng người Việt đánh người
Việt, tăng gia sản xuất (và tiết kiệm).

Viết xong ngày 23-1-1953

MỤC LỤC

I - HAI PHE TRONG CUỘC CHIẾN TRANH Ở VIỆT-NAM: PHE THỰC DÂN PHÁP XÂM LƯỢC VÀ PHE DÂN TỘC VIỆT- NAM KHÁNG CHIẾN.

- 1 - Phe thực dân Pháp xâm lược.
- 2 - Phe dân tộc Việt-nam kháng chiến.

II - HAI PHE TRÊN THẾ-GIỚI: PHE ĐẾ QUỐC PHẢN DÂN CHỦ VÀ PHE DÂN CHỦ CHỐNG ĐẾ QUỐC.

- 1 - Hai phe trong mỗi nước.
- 2 - Hai phe trên thế giới.
- 3 - Liên-xô và Mỹ.

III - LỰC-LƯỢNG CỦA HAI PHE: PHE DÂN CHỦ MẠNH HƠN PHE ĐẾ QUỐC.

- 1 - Phe đế quốc mất bảy còn ba.
- 2 - Phe đế quốc ngày càng suy yếu.
- 3 - Phe dân chủ ngày càng lớn mạnh.

IV - CUỘC ĐAU TRANH GIỮA HAI PHE: PHE DÂN CHỦ NHẤT ĐỊNH THẮNG, PHE ĐẾ QUỐC NHẤT ĐỊNH THUA.

- 1 - Căn cứ nghĩa đồ quốc thì còn nguy cơ
chiến tranh.

Trang

- 2 - Phê phán quốc gia gây chiến tranh thứ ba.
 - 3 - Phê phán quốc gia gây hung hăng tàn ác.
 - 4 - Phê phán chủ nghĩa quyết báo vệ hòa bình thế giới.
 - 5 - Nhấn mạnh toàn thế giới đấu tranh chống đế quốc gây chiến.
 - 6 - Phê phán quốc gia gây ra chiến tranh thứ ba là tư sản.
 - 7 - Liên xô cương quyết lãnh đạo phe dân chủ để bảo vệ đế quốc gây chiến.
 - 8 - Tiến độ thế giới chiến tranh hay hòa bình.
- VI - VIỆT NAM ĐỨNG TRONG PHE DÂN CHỦ, KHÁNG CHIẾN, GIÀNH ĐỘC LẬP THỐNG NHẤT VÀ BẢO VỆ HÒA BÌNH THẾ GIỚI
- 1 - Dân tộc Việt nam đứng trong phe dân chủ.
 - 2 - Một thắng lợi của phe dân chủ là một thắng lợi của ta.
 - 3 - Chúng ta không chiến tức là bảo vệ hòa bình thế giới một cách tích cực nhất.
 - 4 - Chúng ta góp phần thắng lợi vào công cuộc bảo vệ hòa bình thế giới.
 - 5 - Chúng ta còn phải kháng chiến trường kỳ và gian khổ mới có thể giành được thắng lợi.
 - 6 - Khắc phục sai lầm làm trở ngại nhiệm vụ quốc tế của chúng ta.

IN TAI NHÀ IN VIỆT MUNG
LIÊN KHU VIỆT-BẮC
TONG NGÀY 22-5-1952

NAM MỘC

HAI PHE TRÊN THẾ GIỚI

NHÀ XUẤT BẢN SỰ THẬT
VIỆT-NAM 1952

Thế giới chia làm hai phe: phe dân chủ chống đế quốc do Liên-xô lãnh đạo; phe đế quốc phản dân chủ do Mỹ cầm đầu.

Phe dân chủ ngày một mạnh, phe đế quốc ngày một suy...

Đế quốc Mỹ và phe lũ đang ra sức chuẩn bị chiến tranh thế ba và mở rộng các cuộc chiến tranh xâm lược...

Dưới sự lãnh đạo của Liên-xô, mặt trận hòa bình thế giới đang kiên quyết chống lại đế quốc gây chiến, Phong trào hòa bình mạnh mẽ sôi rộng, chưa từng có trong lịch sử. Đế quốc gây ra chiến tranh thế ba tức là tự sát...

CHÍNH LƯƠNG
CỦA
GANG LAO ĐỘNG VIỆT-NAM

HIỆU SÁCH NHÂN DÂN

Giá **400 đ.**

IN TẠI NHÀ IN VIỆT-HUNG